

Besluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Afvalstoffen op-/overslag, be-/verwerking,
Lozerweg 58 te Weert

Zaaknummer: 2015-1063

Kenmerk: 2018/37675
Verzonden: 11 juni 2018

d.d. 7 juni 2018

1. Aanvraag

Bij brief van 24 juni 2015, ontvangen op 29 juni 2015, heeft XXX te Weert (verder: aanvrager) een vergunning als bedoeld in artikel 16/19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: Nbw 1998) aangevraagd voor het exploiteren van een afvalstoffen op-/overslag, be-/verwerkingsbedrijf aan de Lozerweg 58 te Weert. De inrichting is gelegen nabij meerdere Natura 2000-gebieden. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2015-1063.

Op 26 maart 2018 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998.

Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en op deze aanvraag wordt beslist met toepassing van de procedure zoals vermeld onder 2.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. De aanvraag om vergunning en een ontwerp van dit besluit hebben van 11 april 2018 t/m 22 mei 2018 voor eenieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht (bibliotheek). Gedurende deze termijn kon eenieder bij het bestuursorgaan schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen inbrengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving konden in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Binnen de termijn waarin de aanvraag en het ontwerpbesluit ter inzage hebben gelegen zijn geen zienswijzen ingediend.

Op grond van artikel 1.3, derde lid Wnb (voorheen: artikel 2, vijfde lid, en/of artikel 2a, vierde lid, van de Nbw 1998 (oud)), is voor het besluit op de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 2.7 tweede lid Wnb, overeenstemming vereist met de colleges van Gedeputeerde Staten van alle provincies waarin (delen van) Natura 2000-gebieden zijn gelegen waarvoor het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling gevolgen kan hebben. Het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling kan gevolgen hebben voor (delen van) Natura 2000-gebieden gelegen in de provincie Noord Brabant. Met het college van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincie bestaat overeenstemming over het voorliggende besluit.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS

betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

De PAS voorziet voor de vóór 1 juli 2015 ontvangen aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die sinds 1 januari 2017 gelden als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, in overgangsrecht. Zo volgt uit artikel 5.13, tweede lid, van het Bnb dat de artikelen 2.7, 2.8 en 2.9 van het Bnb onder omstandigheden niet van toepassing zijn op deze categorie vergunningaanvragen. Daarnaast kent het eerste lid van artikel 5.13 van het Bnb voor deze aanvragen een specifieke uitzondering op het in artikel 5.5, derde lid, van de Wnb opgenomen externe salderingsverbod voor projecten en andere handelingen die betrekking hebben op een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en stikstofdepositie veroorzaken op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied. Als resultaat van een en ander is het regime van de PAS voor een belangrijk gedeelte niet van toepassing op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die weliswaar voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied, maar zijn ingediend vóór 1 juli 2015.

Met inachtneming van het vorenstaande en de huidige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geldt voor de beoordeling van aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige Natura 2000-gebieden én vallen onder het overgangsrecht van de PAS, in zoverre het volgende.

Voor zover een zodanige vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een stikstofgevoelig Habitatrichtlijngebied, kan de vergunning in zoverre worden verleend indien voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de

Natuurbeschermingswet (oud) is verleend én de aanvraag niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie met de laagst toegestane ammoniak/ NO_x-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen 7 december 2004 en de datum waarop wordt besloten op de aanvraag (= de referentiesituatie). Voorziet bedoelde aanvraag ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied en is sprake van een project, dan dient een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende Habitatrichtlijngebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

Voor zover een vergunningaanvraag als hier bedoeld voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Vogelrichtlijngebied, dan is het hiervoor gestelde in relatie tot Habitatrichtlijngebieden van overeenkomstige toepassing. Dit laatste met dien verstande dat als referentiesituatie geldt de situatie met de laagst toegestane ammoniak/ NO_x-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen en de datum wordt besloten op de vergunningaanvraag. Let wel: in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994, dient 10 juni 1994 als begindatum van de bij de referentiesituatie aan te houden periode te worden gehanteerd.

Overigens kán bij de beoordeling van deze categorie vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Limburgse Vogelrichtlijngebied, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn “Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden” (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen. Voorziet de betreffende vergunningaanvraag in een project en wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen, dan dient aan de hand van een aan deze beleidslijn gerelateerde passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag voorziet in een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een externe saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat extern wordt gesaldeerd, dit dient plaats te vinden met ammoniak/ NO_x-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer. De beleidslijn “Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden” maakt als bijlage 2 onderdeel uit van dit besluit.

Los van het vorenstaande, dient er op grond van de relevante jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging. Daarnaast kan aan de hand van recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 5 november 2014, zaaknummer 201401834/1/R6, 19 december 2014, zaaknummers 201110075/4/R4 en 201201853/3/R4) en 11 maart 2015, zaaknummers 201207642/1 en 201307354/1) worden afgeleid, dat

in voorkomend geval dat de kritische depositiewaarden reeds worden overschreden een toename van stikstofdepositie niet per definitie betekent dat de natuurlijke kenmerken van het betreffende Natura 2000-gebied worden aangetast. Of van een zodanige aantasting sprake is casu quo het aangevraagde project het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen belemmert, dient ook in een dergelijke situatie beoordeeld te worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden.

3.3. De Buitenlandse toetsingskaders

Buitenlandse Natura 2000-gebieden vallen nadrukkelijk onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Dat volgt reeds uit deze bepaling in samenhang met de begripsomschrijving van Natura 2000-gebied in artikel 1.1 van de Wnb. Uitvloeisel daarvan is dat bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb tevens de gevolgen moeten worden betrokken die een project of andere handeling kan hebben in een buiten Nederland gelegen Natura 2000-gebied. Daarbij gaat het om alle denkbare (negatieve) gevolgen van een project of andere handeling die de natuurlijke kenmerken van een buitenlands Natura 2000-gebied kunnen aantasten. In de praktijk is het vorenstaande evenwel met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Resulteert een zodanige aanvraag niet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan bestaat geen verplichting tot het maken van een passende beoordeling en kan in zoverre worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), is het antwoord op de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben afhankelijk van het toetsingskader dat wordt gehanteerd. Sinds de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2014 (zaaknummer 201304768/1/R2) inzake RWE Eemshaven, is immers evident dat in zoverre niet per definitie het Nederlandse toetsingskader dient te worden gehanteerd. Onder omstandigheden kan, zo blijkt uit voornoemde uitspraak, voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden (mede) toepassing worden gegeven aan een daarvoor relevant buitenlands toetsingskader. Overigens gaat ook de PAS er vanuit dat voor zover activiteiten op Nederlands grondgebied stikstofdepositie veroorzaken op buitenlandse Natura 2000-gebieden, beoordeling daarvan plaatsvindt volgens het ter plaatse relevante buitenlandse toetsingskader. Voor vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb welke niet onder het overgangsrecht van de PAS vallen, resteert dat zelfs als de enige mogelijkheid.

In verband hiermee wordt onderstaand ingegaan op de relevante buitenlandse toetsingskaders voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Toepassing van deze buitenlandse toetsingskaders is ten aanzien van bedoelde vergunningaanvragen die onder het overgangsrecht van de PAS vallen met name relevant, indien een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 genoemde, referentiesituatie(s) die in Nederland worden gehanteerd. Is van een zodanige toename geen sprake, dan kan er immers voor de bedoelde categorie aanvragen reeds op grond van de Nederlandse

rechtspraak vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op Natura 2000 gebieden (binnen en buiten Nederland) zijn uitgesloten en bestaat geen aanleiding om in zoverre (mede) een buitenlands toetsingskader toe te passen. Wordt een zodanig buitenlands toetsingskader toegepast, dan wordt daarbij aangetekend dat de jurisprudentie omtrent toepassing daarvan nog niet is uitgekristalliseerd. Inherent daaraan is dat aan toepassing van deze toetsingskaders een zeker risico is verbonden in voorkomend geval dat dit aan de rechtbank en/of aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt voorgelegd.

3.3.1. Het Duitse toetsingskader voor stikstofdepositie

Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voor geen enkel Duits Natura 2000-gebied in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan kan er volgens het Duitse toetsingskader vanuit worden gegaan dat significante effecten zijn uitgesloten. Leidt een zodanige aanvraag voor één of meer Duitse Natura 2000-gebieden wel tot een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan dient voor het/de betreffende gebied(en) een nadere beoordeling plaats te vinden. Deze beoordeling bestaat er in voorkomend geval primair uit dat ten aanzien van het/de betrokken gebied(en) voor de relevante habitattypen wordt nagegaan of rekening houdend met de extra stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten, de minimumwaarde van het zogenaamde critical loads-bereik (CL-bereik) wordt overschreden. Wordt de minimumwaarde van het CL-bereik niet overschreden óf bedraagt de stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten voor de relevante habitattypen minder dan 3% van de minimumwaarde van het CL-bereik, dan kunnen significante effecten ook voor het/de betrokken Duitse Natura 2000-gebied(en) uitgesloten worden geacht.

Rest de situatie dat de minimumwaarde van het CL-bereik wordt overschreden én het 3%-criterium wordt overschreden. Alsdan dient aan de hand van een passende beoordeling anderszins de zekerheid te zijn verkregen dat de natuurlijke kenmerken van de Duitse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Bij ontstentenis van deze zekerheid, dient er in voorkomend geval vanuit te worden gegaan dat de aangevraagde vergunning dient te worden geweigerd.

Overigens kan onder omstandigheden, in afwijking van het normaliter in eerste aanleg te hanteren (afbakenings)criterium van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar), een afbakeningscriterium worden gehanteerd van 0,3 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Een en ander is evenwel afhankelijk van onder meer de juridische ontwikkelingen en de staat van instandhouding van de kwalificerende habitats en soorten ten tijde van het besluit op de vergunningaanvraag.

3.3.2. Het Vlaamse toetsingskader voor stikstofdepositie

De beoordeling van de effecten van stikstofdepositie, maar ook van zwaveldepositie op Natura 2000-gebieden bevindt zich in Vlaanderen momenteel in een transitiefase, die uiteindelijk moet leiden tot vaststelling van een Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) naar Nederlands voorbeeld. Onderdeel van deze transitiefase is de inwerkingtreding per 27 februari 2015 van een tijdelijk Vlaams toetsingskader voor de beoordeling van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Dit toetsingskader is per 1 juli 2017 aangepast.

Op basis van deze toetsingsmethode kunnen significante negatieve effecten in eerste aanleg uitgesloten worden geacht, indien in een Vlaams Natura 2000-gebied met inbegrip van de bijdrage van een aangevraagd project op Nederlands grondgebied geen sprake is van een overbelaste situatie dan wel wanneer als gevolg van een zodanig project binnen een Vlaams Natura 2000-gebied ter plaatse van een

relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone de zogenaamde nulcontourlijn niet wordt overschreden. De nulcontourlijn bedraagt in Vlaamse Natura 2000-gebieden voor eutrofiëring via lucht 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar) en voor verzuring via lucht 21,45 Zeq/ha/jaar. Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied binnen één of meer Vlaamse Natura 2000-gebieden ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone in een toename van stikstofdepositie van meer dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar), onderscheidenlijk 21,45 Zeq/ha/jaar (21,45 mol/ha/jaar) dan is in zoverre een nadere beoordeling noodzakelijk. Significante negatieve effecten als gevolg van stikstofdepositie vanwege het aangevraagde project (zowel ammoniak als NO_x) kunnen worden uitgesloten indien de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft ter plaatse van de relevante (potentiële) habitatypen of een daarvoor aangewezen voorlopige zoekzone leidt tot een stikstofdepositie van minder dan 5% van de geldende kritische depositiewaarde. Bij deze beoordeling dient te worden gekeken naar de gehele beoogde activiteit. Voorwaarde voor uitbreidingen van bestaande activiteiten, zogenaamde “hervergunningen” en nieuwe activiteiten is evenwel dat in de vergunning de gangbare emissiereducerende technieken (BBT) zijn voorgeschreven. Voor SO_x als gevolg van de uitstoot van zwavelhoudende gassen (SO₂, SO₃, H₂SO₄, HCl), is hetgeen hiervoor is vermeld van overeenkomstige toepassing

Voldoet het aangevraagde project op Nederlands gebied niet aan de hiervoor genoemde criteria, dan dient er vanuit te worden gegaan dat vergunningverlening uitsluitend mogelijk is, indien op grond van een in een passende beoordeling opgenomen ecologische onderbouwing de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Vlaamse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

3.3.3. Het Waalse toetsingskader voor stikstofdepositie

Wallonië kent op dit moment geen eigen toetsingskader voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, veroorzaakt door aangevraagde projecten. Dat laatste veronderstelt dat de voor de toetsing van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke voorziet in stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Waalse Natura 2000-gebieden bij voorkeur een passende beoordeling wordt opgesteld, waaruit blijkt of in zoverre de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Waalse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

Relevant is evenwel dat - naar aanleiding van voorliggende vergunningaanvragen van ENCI B.V. te Maastricht en tegen de achtergrond van het bepaalde in artikel 4, derde lid, van het Verdrag van de Europese Unie – in dit verband op 15 januari 2015 afstemmingsoverleg heeft plaatsgevonden met het Waalse gewest, meer in het bijzonder met het Département de la Nature et des Forêts (DNF). Daarbij is namens DNF medegedeeld dat, bij gebreke van een Waals toetsingskader, ermee wordt ingestemd dat de beoordeling van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke (mede) voorziet in stikstofdepositie op één of meer Waalse Natura 2000-gebieden in zoverre plaatsvindt met inachtneming van het hiervoor toegelichte Vlaamse toetsingskader. Een en ander is door DNF bevestigd bij brief van 9 september 2015. Gegeven het feit dat DNF daarmee uitdrukkelijk heeft ingestemd, is het verdedigbaar dat voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, welke wordt veroorzaakt door een aangevraagd project op Nederlands grondgebied het Vlaamse toetsingskader wordt toegepast. Dit laatste geldt te meer nu in voorkomende gevallen dat het voornemen bestaat om voor een zodanig project tot vergunningverlening over te gaan, tijdig afstemmingsoverleg plaatsvindt met DNF waarbij informatie wordt verstrekt over (de gevolgen van) het betreffende project, de vergunningaanvraag (inclusief alle relevante bijbehorende stukken) en de

(ontwerp)besluiten tot vergunningverlening aan de Waalse autoriteiten worden gezonden, van de (ontwerp)besluiten op een toereikende wijze kennis wordt gegeven in Wallonië, alsmede genoegzaam de gelegenheid wordt geboden om kennis te nemen van alle relevante stukken, zienswijzen naar voren te brengen en beroep in te stellen.

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

De aanvrager bedrijft internationaal, afvalmanagement en recycling en is als zodanig ook in de provincie limburg actief. Ter ondersteuning van haar activiteiten zijn er in Limburg diverse vestigingen waaronder een vestiging in Weert waar onderhavige aanvraag betrekking op heeft.

De aanvraag heeft betrekking op het exploiteren van een afvalstoffen op-/overslag, be-/verwerkingsbedrijf van aanvrager, gelegen aan de Lozerweg 58 te Weert. Op genoemd terrein vindt tevens het uitvoeren van onderhoud, reparatie en stalling plaats van materiaal en materieel dat voor de handling van afvalstoffen wordt ingezet.

Als gevolg van voornoemde bedrijfsprocessen is sprake van emissie van stikstofoxide (NO_x). De emissie is afkomstig van mobiele bronnen en vindt plaats verdeeld over vrijwel het gehele bedrijfsterrein.

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
Nederland	
'Weerter en Budelerbergen & Ringselven'	0,4
'Sarsven en de Banen'	9,0
België	
'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen'	9,7
'Abeek met aangrenzende moerasgebieden'	6,0
'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof'	4,3

Tabel 1 afstand tot de beschermde gebieden

4.2. Effecten als gevolg van de activiteiten

De aangevraagde activiteiten kunnen mogelijk negatieve (significante) effecten hebben op kwalificerende habitats en soorten van de omliggende Natura 2000-gebieden. Teneinde deze effecten in beeld te brengen is gebruik gemaakt van de door het Ministerie van Economische Zaken vastgestelde Effectenindicator. Gezien de aard van de aangevraagde activiteit zijn de volgende (mogelijke) negatieve effecten voor alle Natura 2000-gebieden gelegen binnen een straal van 10 kilometer van de inrichting niet bij voorbaat uit te sluiten:

- Verzuring en vermesting

Daarbij is op dusdanige wijze het onderzoeksgebied vastgesteld dat de depositie van stikstof in alle Natura 2000-gebieden binnen een straal van 10 kilometer vanaf de inrichting in beeld wordt gebracht en beoordeeld. Vanwege het verspreidingspatroon van NO_x is er op grotere afstand sprake van een lagere stikstofdepositie. Uit de in de aanvraag om vergunning toegevoegde depositieberekeningen blijkt dan ook

dat de depositie afneemt naar mate de beschermde gebieden verder van de inrichting zijn gelegen (zie ook hoofdstuk 4.3.).

Indien er op geen enkel gebied een toename van stikstofdepositie wordt berekend zal dit op verderweg gelegen gebieden ook niet het geval zijn. Om significante negatieve effecten als gevolg van de aangevraagde activiteit op Natura 2000-gebieden te kunnen uitsluiten, is het beoordelingsgebied derhalve bepaald op basis van een afstand van 10 kilometer.

Voor wat betreft het meest dichtbij gelegen Natura 2000-gebied 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven', zijn op grond van de Effectenindicator voor de activiteit 'industrie' – naast de bovengenoemde effecten van verzuring en vermesting - de volgende overige effecten mogelijk van invloed op de instandhoudingsdoelstellingen van het onderhavige gebied:

- Oppervlakteverlies
- Versnippering
- Verontreiniging
- Verdroging
- Verstoring door geluid
- Verstoring door trilling
- Verstoring door licht
- Optische verstoring
- Verstoring door mechanische effecten

Vastgesteld dient te worden dat ten aanzien van het Natura 2000-gebied 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven', gezien de aard en omvang van de activiteiten in relatie tot de afstand tot het beschermde gebied, op voorhand uit te sluiten valt dat deze overige effecten zouden kunnen optreden. Dit geldt tevens voor de gebieden die op grotere afstand van de inrichting zijn gelegen. Om deze reden zal alléén nader worden ingegaan op de effecten als gevolg van verzuring en vermesting.

4.2.1. Verzuring (en vermesting)

De aanvraag ziet toe op emissie van NO_x, afkomstig van de bronnen als weergegeven in tabel 2.

Bron	Emissie Kg NO _x /jr
Optrekken containers	140
Mobiele verkleiningsinstallatie	1.040
Laadschop	2.929
veegwagen	89
Mobiele kraan	266
Personenautos	0,01
vrachtwagens	200
Totaal	4.664

Tabel 2 aangevraagde situatie en tevens de situatie met de laagst toegestane emissie na 7 december 2004

De emissie van NO_x als gevolg van aangevraagde activiteiten kan leiden tot stikstofdepositie op de omliggende Natura 2000-gebieden. Dit kan leiden tot vermessing en verzuring van de bodem, met als gevolg dat vegetaties verruigen en vegetatietypen verdwijnen. De effecten als gevolg van emissie van NO_x op de Natura 2000-gebieden zijn als stikstofdeposities in beeld gebracht en in de navolgende paragrafen verder uitgewerkt. Separaat vermeld worden de buitenlandse Natura 2000-gebieden. Tenslotte wordt de berekende depositie in de referentiesituatie alsmede de aangevraagde situatie weergegeven. Ten aanzien van de voorliggende aanvraag is deze overigens gelijk aangezien de aangevraagde situatie niet wijzigt ten opzichte van de referentiesituatie.

4.3. Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden 'Sarsven en de Banen' en 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven' zijn op 7 december 2004 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst.

De situatie op 7 december 2004 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 10 juni 2003. Inmiddels is het terrein, zoals destijds vergund, ten behoeve van gescheiden eigendom en gebruik, opgesplitst in een westelijke en oostelijke helft. De aangevraagde situatie betreft de activiteiten op de westelijke helft van het oorspronkelijke terrein. De omgevingsvergunning is op de splitsing aangepast middels het besluit van 24 maart 2016 met het kenmerk 2016/23106. De aangevraagde activiteiten zijn weergegeven in tabel 2. Sinds 7 december 2004 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder NO_x-emissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt de situatie op 7 december 2004, voor wat de aangevraagde westelijke terreinhelft betreft, als weergegeven in tabel 2, als referentiesituatie en tevens als aangevraagde situatie.

4.4. Vogelrichtlijngebied

Het Vogelrichtlijngebied 'Weerter- en Budelerbergen & Ringselven' is op 24 maart 2000 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn. Mede gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), geldt als referentiedatum met betrekking tot stikstofdepositie op voornoemd gebied 24 maart 2000.

Voor zover de aanvraag voorziet in stikstofdepositie op voornoemd Vogelrichtlijngebied wordt de aanvraag in zoverre afgehandeld met inachtneming van de door ons college op 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn "Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden". Deze beleidslijn maakt als bijlage 2 onderdeel uit van dit besluit.

De situatie op 24 maart 2000 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 14 oktober 1993. Op 7 december 2004 was de situatie volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 10 juni 2003. De omgevingsvergunning is vanwege de splitsing van het terrein aangepast middels het besluit van 24 maart 2016 met het kenmerk 2016/23106. De voor de westelijke terreinhelft, zijnde de aangevraagde locatie, aangevraagde activiteiten zijn weergegeven in tabel 2.

De aanvraag is niet voorzien van voldoende gegevens om de op 24 maart 2000 vigerende situatie te herleiden. Aangenomen wordt derhalve dat de aanvraag voorziet in een toename van stikstofdepositie op het Vogelrichtlijngebied 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven' ten opzichte van de op 24 maart 2000 voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning verleend onder de Wet milieubeheer. Ten opzichte van de op 7 december 2004 voor deze inrichting vigerende vergunning verleend onder de Wet milieubeheer is er sprake van een afname en mede gezien de bij de aanvraag behorende passende beoordeling en de daarin betrokken Beleidslijn "Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden", kan de situatie op 7 december 2004 als referentiesituatie worden genomen en bestaat de zekerheid dat de natuurlijke kenmerken van voornoemd Vogelrichtlijngebied niet zullen worden aangetast.

4.5. Buitenlandse Natura 2000-gebieden

Zoals in paragraaf 3.3 nader is toegelicht, vallen buitenlandse Natura 2000-gebieden onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

Voor zover een onder het overgangsrecht van de PAS vallende vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan kan in zoverre worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een zodanig project ten opzichte van de toepasselijke referentiesituatie(s) (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden), is het antwoord op de vraag of het aangevraagde project in zoverre significante effecten op deze gebieden kán hebben afhankelijk van het toetsingskader dat wordt gehanteerd. Verwezen wordt in dit verband naar het gestelde onder 3.3, waarbij uitvoerig is ingegaan op de Nederlandse en vooral de relevante buitenlandse toetsingskaders voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden.

De Belgische Habitatrichtlijngebieden 'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen' en 'Abeek met aangrenzende moerasgebieden' zijn op 7 december 2004 als zodanig (voorlopig) aangewezen dan wel op de lijst van gebieden van communautair belang ter uitvoering van de Habitatrichtlijn geplaatst. Voor zover de aanvraag voorziet in een toename van stikstofdepositie op voornoemde Belgische Habitatrichtlijngebieden, geldt 7 december 2004.

In aansluiting op de uitspraak door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011, geldt voor het Belgische Vogelrichtlijngebied 'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof' het volgende. Is het betreffende Vogelrichtlijngebied op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst dan wel is de (voorlopige) aanwijzing van het gebied van kracht geworden vóór 7 december 2004, dan geldt de desbetreffende datum als referentiedatum. Dit laatste lijdt slechts uitzondering indien het betreffende Vogelrichtlijngebied op de lijst van gebieden van communautair belang is geplaatst dan wel (voorlopig) is aangewezen vóór 10 juni 1994 (de datum waarop de omzettingstermijn van de Habitatrichtlijn is afgelopen). Is dat het geval, dan dient voor het betreffende Vogelrichtlijngebied 10 juni 1994 als referentiedatum te worden aangehouden.

Indien het aangevraagde project niet resulteert in een toename van stikstofdepositie op de betreffende Belgische Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.1 aangegeven referentiesituatie(s), dan bestaat de zekerheid dat de natuurlijke kenmerken van de betreffende buitenlandse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Voorziet de aanvraag wel in een zodanige toename, dan dient ingevolge artikel 2.8 van de Wnb een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op de betreffende Belgische Natura 2000-gebieden zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken daarvan niet zullen worden aangetast.

4.5.1. Uitgangssituatie buitenlandse Natura 2000-gebieden

'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen' en 'Abeek met aangrenzende moerasgebieden'

De referentiedatum van deze gebieden is 7 december 2004. De situatie op 7 december 2004 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 10 juni 2003. Inmiddels is het terrein, zoals destijds vergund, ten behoeve van gescheiden eigendom en gebruik, opgesplitst in een westelijke en oostelijke helft. De aangevraagde situatie betreft de activiteiten op de westelijke helft van het oorspronkelijke terrein. De omgevingsvergunning is op de splitsing aangepast middels het besluit van 24 maart 2016 met het kenmerk 2016/23106. De aangevraagde activiteiten zijn weergegeven in tabel 2.

Sinds 7 december 2004 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder NO_x-emissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt de situatie op 7 december 2004, voor wat de aangevraagde westelijke terreinhelft betreft, als weergegeven in tabel 2, als referentiesituatie en tevens als aangevraagde situatie.

4.5.2. Uitgangssituatie buitenlands Natura 2000-gebied

'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof'

De aanvraag voorziet in een toename van stikstofdepositie op het Vlaams Natura 2000-gebied 'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierheide en Mariahof'. Nu in voornoemd Natura 2000-gebied sprake is van een overbelaste situatie en daarbinnen de habitattypen 3110 en 3130 niet voorkomen of ten doel zijn gesteld, dient in eerste aanleg te worden bezien of het aangevraagde project leidt tot een toename van stikstofdepositie van meer dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar).

De door het aangevraagde project veroorzaakte stikstofdepositie op voornoemd Natura 2000-gebied bedraagt ten hoogste 0,05 mol/ha/jaar oftewel minder dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Op basis van de Vlaamse toetsingsmethode voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op voornoemd Natura 2000-gebied in zoverre zijn uitgesloten.

4.6. Effecten op de beschermde natuurgebieden

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden.

Met behulp van het rekenprogramma AERIUS versie 2016L is de verspreidings- en depositieberekening van stikstof uitgevoerd. Dit rekenmodel achten wij wetenschappelijk gezien op dit moment een van de beste en meest nauwkeurige. Het rekeninstrument AERIUS is één van de pijlers van de Programmatische Aanpak Stikstof. Het berekent de stikstofdepositie van projecten en plannen op alle stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden. Het rekeninstrument AERIUS is gebruiksvriendelijk en State of the art.

Om een goed beeld te krijgen van de depositie op de Natura 2000-gebieden is, gebruikmakend van het computermodel Aerial, de depositie berekend op verschillende punten. Het dichtstbijzijnde punt per gebied hebben wij overgenomen in tabel 3 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie aangevraagde en tevens referentiesituatie (mol N / ha / jaar)	Afname
Nederland				
'Weerter en Budelerbergen & Ringselven'	173440	361655	1,29	Gelijk
'Sarsven en de Banen'	182532	363337	0,03	
België				
'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen'	164857	365253	0,01	Gelijk
'Abeek met aangrenzende moerasgebieden'	174341	355236	0,03	Gelijk

Tabel 3 depositie op de beschermde gebieden

Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde situatie in de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven', 'Sarsven en De Banen', en de Belgische Natura 2000-gebieden 'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen' en 'Abeek met aangrenzende moerasgebieden' niet toeneemt.

De effecten van de door het aangevraagde project veroorzaakte stikstofdepositie op het Belgische Natura 2000-gebied 'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierheide en Mariahof' zijn beoordeeld overeenkomstig de Vlaamse toetsingsmethode voor het bepalen van de effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Op basis van deze beoordeling en de afstemming die heeft plaatsgevonden met de Vlaamse autoriteiten, kan er vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op voornoemd Vlaams Natura 2000-gebied als gevolg van de door het aangevraagde project veroorzaakte stikstofdepositie zijn uitgesloten.

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstand-/grondwaterkwaliteitveranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.7. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat gelet op de instandhoudingdoelstellingen onderhavige door XXX te Weert aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op Natura 2000-gebieden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan XXX een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor het in de nabijheid van de Natura 2000-gebieden 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven', 'Sarsven en de Banen' en de belgische Natura 2000-gebieden 'Abeek met aangrenzende moerasgebieden', 'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof' en 'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen' exploiteren van een afvalstoffen op-/overslag, be-/verwerkingsbedrijf zoals aangevraagd d.d. 24 juni 2015 met zaaknummer 2015-1063 aan de Lozerweg 58 te Weert.;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 29 juni 2015, aangevuld op 26 maart 2018, deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

6. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg.

U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is verzonden een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener, de datum, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Rechtbank Limburg, locatie Maastricht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.rechtspraak.nl.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

7. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- 7.1.** De vergunning heeft betrekking op het exploiteren van een afvalstoffen op-/overslag, be-/verwerkingsbedrijf aan de Lozerweg 58 te Weert. De vergunning staat een maximale emissie van NO_x toe zoals weergegeven in onderstaande tabel:

Bron	Emissie Kg NO _x /jr
Optrekken containers	140
Mobiele verkleiningsinstallatie	1.040
Laadschop	2.929
veegwagen	89
Mobiele kraan	266
Personenautos	0,01
vrachtwagens	200
Totaal	4.664

Bijlage 1 - Ligging bedrijf en natuurgebieden

Legenda

Bron- en rekenpunten

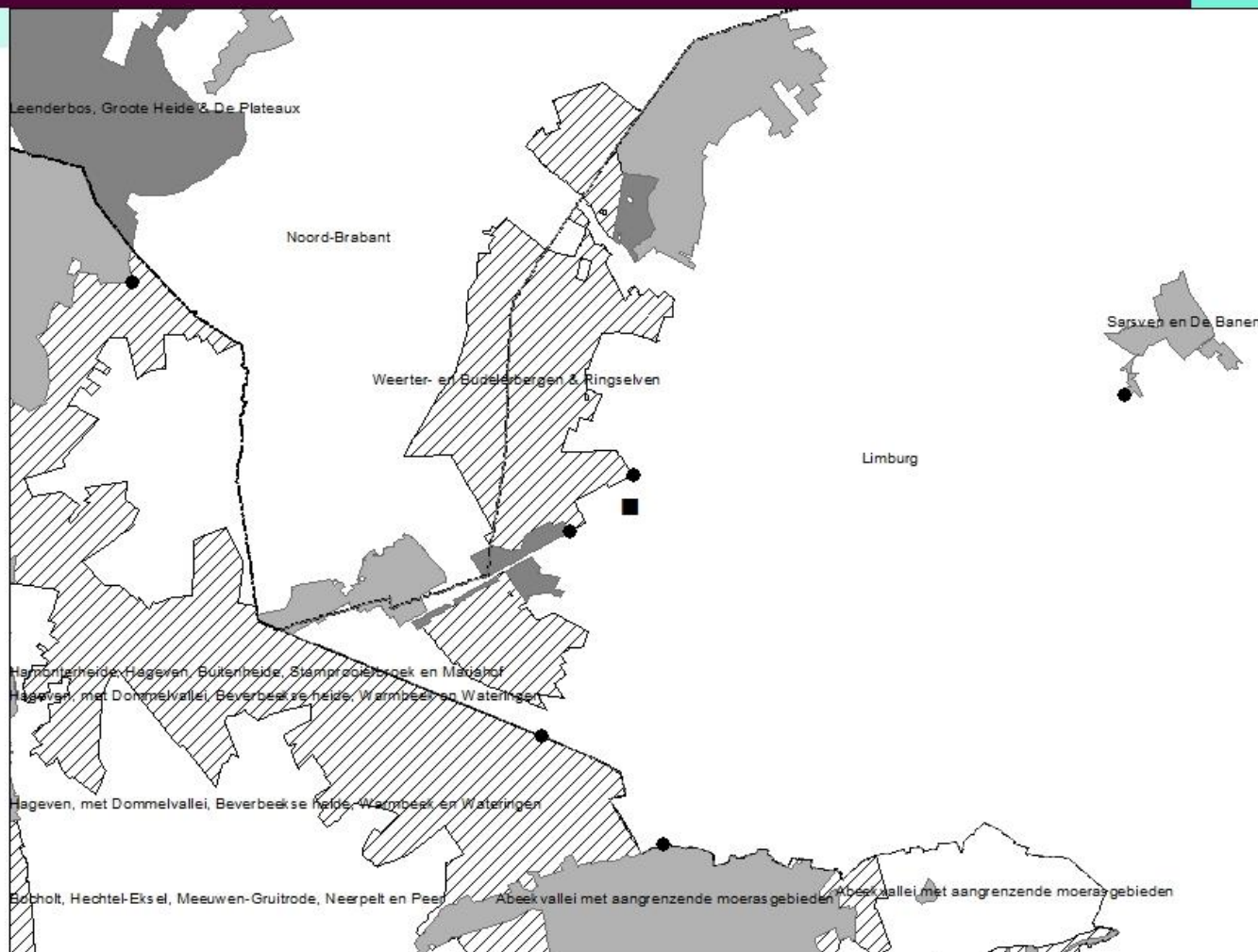
- Natuurgebied
- Bedrijf

Natura 2000-gebieden

- VR
- HR
- VR+HR

1.000
Meters
schaal: 1:100.000

© Provincie Limburg
© 2016 dienst Kadaster, © Cyclomedia, © Geodan, © RWS

provincie limburg

Bijlage 2

Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse vogelrichtlijngebieden

Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden

Provincie Limburg 2017

Versiebeheer: versie p2.0

Datum: 1 februari 2017

Disclaimer: Dit rapport is uitsluitend bedoeld als hulpmiddel bij het toetsen van stikstofdepositie in het kader van de Wet natuurbescherming en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht bij Vogelrichtlijngebieden in Limburg. Dit rapport zal worden aangepast als er nieuwe of verbeterde (wetenschappelijke) inzichten ontstaan. De gebruiker van dit rapport is zelf verantwoordelijk voor het gebruik van de meest recente versie van dit rapport.

2 Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden

Deel 1: Beschrijving en onderbouwing toetsing

1. Algemene informatie

Deze notitie is gemaakt als beleidsuitwerking van het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg die gebruikt kan worden bij toetsing van stikstofdepositie en de effecten hiervan op Limburgse Vogelrichtlijngebieden. Tevens kan deze notitie gehanteerd worden als bouwsteen, indien een passende beoordeling is vereist vanwege het veroorzaken van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden.

De notitie geeft per soort aan of en hoe getoetst moet worden en of er mitigerende maatregelen, zoals saldering, nodig zijn. Deze informatie kan worden gehanteerd bij het aanvragen en beoordelen van aanvragen om een vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming (Wnb) en een omgevingsvergunning in het kader van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), waarbij de natuurtoestemming aanhaakt.

Hieronder wordt eerst besproken welke relatie er is tussen vogels en de stikstofdepositie en volgt algemene informatie over stikstofdepositie. Uiteindelijk wordt er per soort aangegeven of en hoe gesaldeerd moet worden, als er niet op andere wijze wordt gemitigeerd.

2. Nuancering gevoeligheid leefgebied

Het staat niet ter discussie dat sommige vogelsoorten gevoelig kunnen zijn voor stikstofdepositie in hun leefgebied. Het is echter van belang te beseffen dat de relatie tussen depositie en de kwaliteit van een gebied voor de soort, veel minder direct is dan de relatie tussen een habitatype en stikstofdepositie. De reactiesnelheid van het leefgebied op wijzigingen in de depositie en daarmee op de populatie zijn ook traag. Kleine wijzigingen in de depositie zijn niet direct merkbaar maar hebben vaak langere tijd nodig om als effect zichtbaar te worden. Tevens worden op dit moment door het beheer van de terreinen de effecten van stikstofdepositie geheel of grotendeels weggenomen.

Het aanwijzingsbesluit geeft aan welke instandhoudingsdoelstellingen voor de vogelsoorten voor het betreffende Vogelrichtlijngebied worden nagestreefd. Deze zijn geformuleerd als doelstelling voor het leefgebied *“behoud van omvang en kwaliteit van het leefgebied met een draagkracht voor x broedparen”*. Gekeken moet dus worden of er voldoende leefgebied voor de soort aanwezig is; de daadwerkelijke aantallen zijn een afgeleide daarvan. Bij toetsing van Vogelrichtlijngebieden dient dus mede naar gekeken te worden naar de kwaliteit van het leefgebied. Echter als de doelstellingen met betrekking tot het aantal broedparen gehaald worden, kan alleen maar geconcludeerd worden dat er voldoende leefgebied aanwezig is.

In veel gevallen blijkt dat deze instandhoudingsdoelen gehaald worden ondanks dat de kritische depositiewaarde voor het leefgebied wordt overschreden. Het overschrijden van deze waarden kan dus –in theorie- wel invloed hebben op de populatiegrootte, maar de doelstellingen voor het betreffende vogelrichtlijngebied zijn meestal zodanig dat ondanks dat de populatie kleiner is dan deze in theorie zou kunnen zijn, de doelen toch gehaald worden. Hierbij moet worden opgemerkt dat er binnen Natura 2000-gebieden ook keuzen gemaakt zijn. Soorten kunnen elkaar qua leefgebied uitsluiten, dus de doelstellingen zijn tot op zekere hoogte ook het resultaat van een afweging tussen belangen van verschillende soorten¹. Ook kan beheer van het terrein de geschiktheid voor de soort garanderen, ondanks dat de kritische depositiewaarde wordt overschreden. Feitelijk is dit een soort mitigatie (feitelijk "passende maatregelen") door beheersmaatregelen. Hiermee is dus aangetoond dat het niet noodzakelijk is om de kritische depositiewaarde te behalen om toch de instandhoudingsdoelstellingen uit de aanwijzingsbesluiten² te halen.

Bij vogelsoorten is een aantal andere factoren die de geschiktheid van een leefgebied bepalen minstens zo belangrijk, vaak hebben deze ook een veel grotere en directere impact op de kwaliteit van het leefgebied. Te denken valt bijvoorbeeld aan verstoring door recreatie (loslopende honden) tijdens het broedseizoen. Andere belangrijke factoren zijn de klimatologische omstandigheden. Droogte of strenge winters kunnen een directe weerslag hebben in het aantal broedparen dat in een gebied wordt aangetroffen en in sommige gevallen nog jaren zichtbaar blijven in de populatieomvang, terwijl de kwaliteit van het leefgebied niet veranderd is.

Soms ziet een beheerder zich ook gesteld voor beheerkeuzes die op korte termijn wellicht tijdelijk ongunstige gevolgen hebben voor vogelsoorten, maar die het leefgebied op langere termijn wel op orde houden. Dit kan schommelingen in de aantallen teweegbrengen.

Tot slot vermelden we dat het vaak gaat om trekkende vogelsoorten, waardoor aantallen ook afhankelijk zijn van situaties in andere gebieden, ook in het buitenland, waar geen invloed op uit te oefenen is.

Al deze zaken kunnen er voor zorgen dat binnen een Vogelrichtlijngebied de kwaliteit van het leefgebied voldoende op orde is om de benodigde aantallen te halen, maar dat er toch wisselende aantallen vogels voorkomen. Dit benadrukt het belang om niet alleen naar de aantallen te kijken maar ook vooral of er voldoende geschikt leefgebied voorhanden is om de benodigde aantallen te kunnen 'huisvesten'.

Dit laatste blijkt in alle Limburgse Vogelrichtlijngebieden het geval te zijn. Dit valt af te leiden uit tellingen. Er zijn over het algemeen voor alle soorten (recente) jaren geweest dat de gewenste aantallen gehaald worden. Als er vanuit gegaan kan worden dat voor de soorten de (milieu)omstandigheden niet significant verslechterd zijn sinds deze jaren kan dus worden gesteld dat

¹ Als voorbeeld: een zwarte specht is aan bossen gebonden. Het laten verbossen van heide zou daarom gunstig zijn voor deze soort. Echter dit zou ten koste gaan van het leefgebied van heide bewoners, zoals de nachtzwaluw.

² Alle Limburgse vogelrichtlijngebieden zijn definitief aangewezen, de besluiten zijn of worden overgenomen in de Natura 2000 besluiten. Voor de Peelgebieden is dit reeds gebeurd.

4 Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden

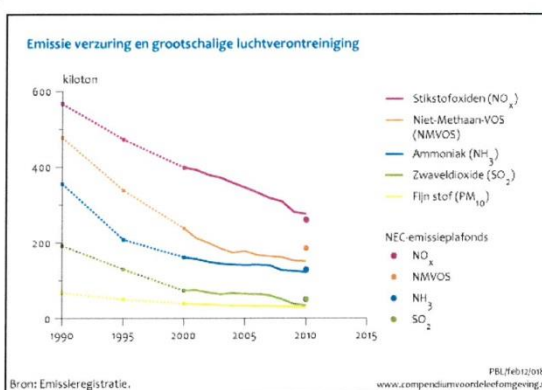
aan het vereiste uit het aanwijzingsbesluit voldaan wordt. Om dit blijvend te garanderen dient er wel verzekerd te worden dat er geen significante verslechtering van het leefgebied door verhoging van de stikstofdepositie ontstaat. In een aantal gevallen zijn daarom een mitigerende maatregelen, bijvoorbeeld in de vorm van saldering, noodzakelijk.

3. Trends stikstofdepositie

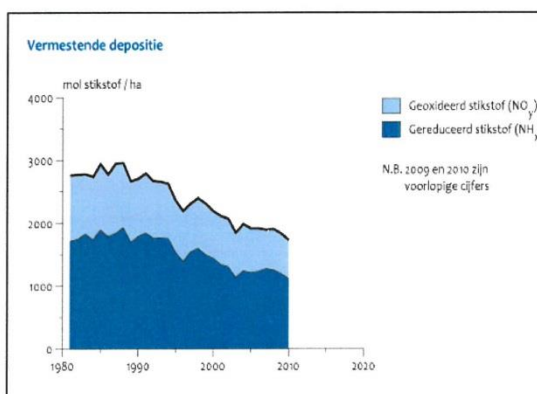
De landelijk gemiddelde depositie van verzurende stoffen is sinds 1981 gehalveerd. In het begin van de jaren tachtig bedroeg de zure depositie, gemiddeld over Nederland, nog 5.600 mol per hectare, in 2000 was dit al gedaald naar 3.300 en in 2010 naar 2.500 mol per hectare³.

De depositie van verzurende stoffen is de afgelopen dertig jaar vooral afgenomen door de sterke reductie van de uitstoot van zwaveldioxide. De emissies van stikstofoxiden en ammoniak zijn minder sterk gedaald. Het relatieve belang van de stikstofverbindingen (ammoniak en stikstofoxiden) in de zuurdepositie, is door deze ontwikkelingen toegenomen van 52% in 1981 naar 70% in 2010. (bron: Compendium voor de leefomgeving)

Er zijn geen redenen om aan te nemen dat in Noord- en Midden-Limburg deze trends wezenlijk anders zijn verlopen. Wel zal het zo zijn dat deze regio in de jaren 80 een hogere depositie had dan het landelijke gemiddelde, omdat de dichtheden aan vee, een gevolg van de grote aantallen intensieve veehouderijen, in deze regio veel hoger was. Het toepassen van emissiereducerende technieken zal in deze omgeving ook gezorgd hebben voor een snellere daling. Uit de nieuwste depositieberekeningen blijkt dat de stikstofdepositie in Limburgse vogelrichtlijngebieden hoger ligt dan landelijk gemiddeld, maar ook dat deze sterk gedaald is.

Figuur 1: Landelijk emissieverloop diverse stoffen

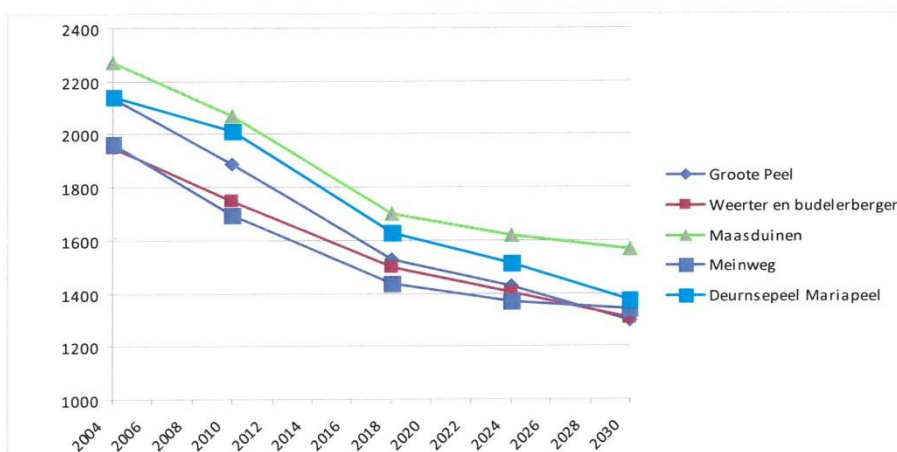
Figuur 1 Landelijk gemiddelde stikstofdepositie (Bron: RIVM 2011)

³ Let op dit is de gemiddelde depositie over het hele land en betreft dus niet de depositie in Natura 2000-gebieden

4. Significantie en passende beoordeling van stikstofdepositie op Limburgse Vogelrichtlijngebieden

Bij de toetsing is het van belang om te bepalen of er mogelijk sprake is van "significante verslechtering van de habitat van de soort". Is dit het geval, dan dient op basis van artikel 2.8 van de Wnb een passende beoordeling gemaakt te worden. De "leidraad bepaling significantie" gaat hier diepgaand op in.

Feitelijk moeten er verscheidene zaken bekeken worden. De genoemde leidraad gaat er in navolging van het Europese Hof vanuit dat er sprake is van significante effecten als er bij vogels sprake is van 1% additionele sterfte.⁴ Daarbij is het begrip "veerkracht" van belang. Vraag die gesteld moet worden is, of de populatie van de soort en het leefgebied veerkrachtig genoeg om eventuele extra sterfte op te vangen. De veerkracht die het systeem kent is op het gebied van effecten van stikstof traag, verbeteringen die optreden door de daling in depositie gaan dus ook langzaam. Aangenomen mag worden dat door de daling in depositie in het verleden en de voorspelde daling in de toekomst deze verbetering wel zal optreden, mits het leefgebied voor de soort ook daadwerkelijk gevoelig is voor stikstofdepositie.

Figuur 2 Depositieontwikkeling in de VR gebieden in mol/ha/jr berekend met AERIUS v 1.4.2

Bij stikstofdepositie zal er geen sprake zijn van directe extra sterfte. Bij stikstofdepositie zal er mogelijk sprake zijn van veranderingen in oppervlakte van het leefgebied, of kwaliteit daarvan, wat op langere termijn gevolgen kan hebben voor de populatiegrootte. Deze veranderprocessen gaan zeer geleidelijk. Zowel verslechtering door meer depositie als verbetering door verlaging van de depositie gaat zeer geleidelijk. Veerkracht moet daarom vooral in het herstellend vermogen van het leefgebied gezocht worden.

⁴ Norm ontwikkeld door het Ornis comité

6 Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden

Uit de rekenmodule AERIUS (v 1.4.2) blijkt dat de stikstofdepositie sinds 2004 in alle Limburgse Vogelrichtlijngebieden is afgenomen. Uit landelijke cijfers (zie § 3) blijkt dat in de periode daaraan voorafgaand ook een daling van depositie heeft plaatsgevonden. Daarnaast blijkt dat op basis van scenario's ook in de toekomst de depositie naar verwachting zal blijven dalen.⁵ Feitelijk is daarmee in de scenario's ook rekening gehouden met de ontwikkelingen in de veehouderijsector en de daarmee gepaard gaande depositieontwikkeling. Er kan dus gesteld worden dat volgens de huidige inzichten er sprake is van een langjarige daling in depositie, die in de toekomst door zal gaan.

In het rekenmodel AERIUS zitten voor Limburg en Brabant alle bestaande individuele (agrarische) bedrijven en wordt gerekend met de in de milieuvergunning, Hinderwetvergunning of omgevingsvergunning, toegestane milieuruimte. Dit betekent dat als blijkt dat onder de depositie in een bepaald jaar geen significante effecten optreden (de instandhoudingsdoelstellingen worden gehaald), het bestaande gebruik in dat jaar van het bedrijf in kwestie is meegenomen en als onderbouwd beschouwd kan worden.

In alle Limburgse Vogelrichtlijngebieden zijn in één of meerdere jaren de volgens de instandhoudingsdoelen benodigde aantallen vogels gehaald. Daarnaast daalt overal de depositie ook al vindt er economische groei plaats.

De Habitatrichtlijn en daarmee de Wnb gaan uit van een strikt preventief gericht regime. Voorkomen moet worden dat er (significante) negatieve effecten optreden op een Natura 2000-gebied. Om dit te bepalen dient de best beschikbare wetenschappelijke kennis gebruikt te zijn. Als er onvoldoende wetenschappelijke zekerheid is dat effecten niet optreden, dient deze onzekerheid te worden ondervangen. Dit kan bijvoorbeeld door het nemen van mitigerende maatregelen.

Gelet op bovenstaande gaan wij er, behoudens een tweetal hieronder te vermelden uitzonderingen, vanuit dat er sprake is van mogelijke significante effecten door stikstofdepositie als een soort gevoelig is voor stikstofdepositie en de depositie door het uitvoeren van het project (tijdelijk) toeneemt. De reden hiervan is dat het onderzoek naar de relatie tussen stikstofdepositie en aantalsontwikkeling van de vogelsoorten nog in de kinderschoenen staat. Derhalve is er geen wetenschappelijk zeker verband te geven tussen een bepaalde toename van de depositie en de (directe) gevolgen hiervan voor de populatie. Het voorspellen van precieze effecten van stijging van depositie is derhalve op dit moment niet mogelijk. Uiteraard speelt hierbij ook mee dat er rekening gehouden moet worden met cumulatie met andere projecten. Het voorzorgsbeginsel noopt er daarom toe om, bij soorten die gevoelig kunnen zijn voor stikstofdepositie, in principe in alle gevallen waarin sprake is van een toename van de stikstofdepositie mitigerende maatregelen in de vorm van saldering te eisen. Dit geldt ook in de situaties dat de vogelaantallen ruim gehaald worden. Uiteraard staat het een initiatiefnemer vrij om via een passende beoordeling en eventueel wetenschappelijk onderzoek de projecteffecten in beeld te brengen en deze op een andere wijze te mitigeren.

Aangetoond dient te worden dat er als er sprake is van uitbreiding van emissie en depositie, geen sprake is van significante verslechtering. Dat kan slechts door het doen van een passende

⁵ AERIUS rekent met de bovenramingen van het PBL. Dat wil zeggen dat er uitgegaan wordt van 2,5% economische groei per jaar en de daarmee gepaard gaande stikstofemissies. Dit betreft een worst-case scenario omdat de gemiddelde economische groei veel lager ligt. De uitkomsten van het model zijn een cumulatie van de depositie van alle NHx en NOx bronnen.

beoordeling, omdat mitigerende maatregelen niet bij het bepalen van de mogelijke significantie meegenomen mogen worden. Deze passende beoordeling kan echter bondig gebeuren als wordt aangetoond dat door mitigatie bijvoorbeeld in de vorm van saldering de depositie van het bedrijf niet zal stijgen. Immers dan wordt voldaan het voorzorgsbeginsel.

Bij deze passende beoordeling kan ook gebruik gemaakt worden van andere mitigerende maatregelen dan saldering. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om (beheer)maatregelen die er voor zorgen dat het instandhoudingsdoel (aantallen van een soort) niet in het geding komt. Hierbij is het echter van belang dat wordt aangetoond dat deze de beoogde effecten hebben en dat er een relatie is met het uit te voeren project.

In een aantal gevallen ligt de populatiegrootte flink boven het gewenste doel. Er zou derhalve betoogd kunnen worden dat een verslechtering met als gevolg een daling van de populatie niet significant hoeft te zijn, zolang het aantal niet daalt onder de doelstellingen uit het aanwijzingsbesluit. Zoals al opgemerkt is de wetenschappelijke kennis over de relatie tussen verandering in stikstofdepositie en wijzigingen in de vogelpopulaties beperkt. De wetenschappelijke zekerheid over deze materie is te gering om te kunnen stellen dat mitigerende maatregelen in bovenomschreven situaties overbodig zijn.

Slechts in twee situaties bestaat er een uitzondering op het uitgangspunt dat er sprake is van mogelijke significante effecten door stikstofdepositie als een soort gevoelig is voor stikstofdepositie en de depositie door het uitvoeren van het project (tijdelijk) toeneemt. Het betreft de volgende situaties:

1. de aangevraagde activiteit/wijziging leidt niet tot een toename ten opzichte van de stikstofdepositie waarvoor op de aanwijzingsdatum van het Vogelrichtlijngebied toestemming bestond op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer (zie de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011, zaaknummer 201003301/1/R2);
2. de stikstofdepositie bedraagt na het uitvoeren van de aangevraagde activiteit/wijziging minder dan de kritische depositiewaarde van het leefgebied van de betreffende soort.

Is sprake van één van deze uitzonderingen, dan wordt er vanuit gegaan dat geen sprake is van significante effecten en bijgevolg geen noodzaak bestaat tot het opstellen van een passende beoordeling. Dit betekent tevens dat in situaties als deze een uitzondering bestaat op de hiervoor toegelichte verplichting om, bij soorten die gevoelig kunnen zijn voor stikstofdepositie, een toename van de stikstofdepositie te mitigeren in de vorm van salderen of anderszins

8 Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden

5. Hoe salderen

Indien volgens paragraaf 4 een toename van stikstofdepositie moet worden gemitigeerd, zal dit veelal (moeten) plaatsvinden via salderen. Hieronder wordt daar nader op ingegaan.

Rekenmodel

Indien sprake is van een agrarische (punt)bron die ammoniak uitstoot of indien sprake is van een lijnbron (wegen) of puntbronnen van NO_x, dient de depositieberekening plaats te vinden met een geschikt rekenmodel. De berekeningen ten behoeve van saldering dienen met hetzelfde model plaats te vinden.

Volgens mij behoeft deze alinea ook nog aanpassing naar de actuele stand van zaken. In het kader van de Programmatische Aanpak Stikstof is een nieuwe rekenmodule "AERIUS" ontwikkeld. Dit model is reeds de standaard worden voor stikstofdepositieberekeningen voor de aanvragen om een Wnb-vergunning, ingediend vanaf 1 juli 2015. Voor de vergunningaanvragen die zijn ingediend voor 1 juli 2015, kan nog steeds gebruik worden gemaakt van het rekenmodel Agro-stacks.

Toetslocatie

Voor een aantal soorten wordt aangegeven dat het in principe nodig is om de toename van stikstofdepositie te salderen. Indien voor een soort wordt gemitigeerd in de vorm van saldering kan dit op een van de volgende manieren.

1. Aangetoond kan worden dat via een saldering op geen enkel punt in het betreffende Natura 2000-gebied een stijging van stikstofdepositie plaatsvindt.
2. Meer specifiek kan op het (potentieel)leefgebied van de betreffende soort worden aangetoond dat er via een saldering geen stijging plaatsvindt. Shapebestanden met de leefgebieden zijn hiertoe beschikbaar.

Toetsmoment

Omdat in alle gebieden sprake is van een sterk verbeterde depositiesituatie ten opzichte van het moment van aanwijzing van het Vogelrichtlijngebied, de cumulatieve depositie is immers aantoonbaar lager, kan worden uitgegaan van een toetsmoment dat niet meer op het moment van aanwijzen ligt, maar op een later moment. Terugkijken naar het moment van aanwijzen zou betekenen dat teruggegaan kan worden naar een hogere depositie. Hiermee zou een verbetering van de natuurlijke kenmerken van een gebied teniet gedaan kunnen worden.

Toetsen aan een recenter moment wordt ook door de Europese commissie als mogelijkheid genoemd het in rapport "Beheer van Natura 2000-gebieden". Men stelt dat als er sprake is van een 'verbeterde staat van instandhouding' hier rekening mee gehouden moet worden. Het ligt daarmee voor de hand dat als er sprake is van verbetering van factoren die de leefomgeving van soorten mede bepalen, in dit geval een daling van de stikstofdepositie, hier ook rekening mee gehouden wordt. Voor de Vogelrichtlijngebieden kan dit door het kiezen van een recentere toetsingsdatum, waarop sprake was van een lagere stikstofdepositie.

Door de onzekerheid rond de precieze effecten en reactietijden van de habitattypen is in feite elke keuze voor een toetsmoment tot op zekere hoogte arbitrair. Gelet op de beschikbare tel- en trendgegevens is voor de volgende redeneerlijn gekozen.

Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden 9

We gaan uit van 2004 (7 december) als jaar waaraan getoetst moet worden en waaraan salderingen gerelateerd moeten worden. Het hanteren van de datum 7 december 2004 als toetsmoment heeft het voordeel dat geen verschillen optreden met toetsing aan de Habitatrichtlijndoelen. Dit is met name relevant wanneer een Natura 2000-gebied zowel volgens de Habitatrichtlijn als de Vogelrichtlijn is aangewezen. Daarnaast kan het hanteren van 2004 als toetsmoment op onderstaande wijze worden onderbouwd.

In een periode van 5 jaar voor tot 5 jaar na 2004 zijn voor alle soorten goede uitspraken te doen over de aantallen broedparen.. Deze zijn gebaseerd op de omschrijvingen uit de (ontwerp) aanwijzingsbesluiten, die weer gebaseerd zijn op het doelendocument, op provinciale (vlakdekkende) karteringen of op gegevens van SOVON in sommige gevallen ondersteund door andere karteringen of expert judgement. Daarmee kan rekeninghoudende met natuurlijke populatiefluctuaties en de reactietijd van het leefgebied op depositie een voldoende betrouwbare uitspraak gedaan worden over de beschikbaarheid van leefgebied voor de betreffende soort, immers als de aantallen gehaald worden, kan worden gesteld dat voldoende leefgebied aanwezig is in het jaar 2004. In onderstaande tabel zijn voor alle broedvogelsoorten de aantallen in de periode rond 2004 op een rij gezet. Op basis van deze tabel concluderen we dat voor alle soorten in 2004 voldoende leefgebied aanwezig was.

Gebied	Soort	Doel; leefgebied voor x broedparen	Onderbouwing (ontwerp)- aanwijzingsbesluit	Gemiddeld 2006-2010	Aanvullende info mbt broedparen
Groote Peel	Blauwborst	200	1992, 1993 316 paren, schatting voor 1999- 2003 gemiddeld 200		2001 91 paren op Limburgs grondgebied (geen cijfers voor Brabant bekend)
Groote Peel	Dodaars	40	Sinds 1999 steeds 40 paren, in 2000 en 2003 44		48 stuks in 2007- 2011
Groote Peel	Geoorde Fuut	40	42 paren in 1999 en 49 in 2003	14	15 stuks in 2007 – 2011
Groote Peel	Porseleinhoen	5	Max 9 paren in 1991, in goede jaren 5	0	1 in 2008
Groote Peel	Roodborsttapuit	80	129 paren in 1997, schatting voor 1999- 2003 gemiddeld 80	159	

10 Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden

			paren		
Weerter en Budelerbergen	Boomleeuwerik	65	Schatting 1999-2003 gemiddeld 65 paren		60-65 stuks in 2006-2008
Weerter en Budelerbergen	Nachtzwaluw	20	1985 23 paren, 1999-2003 gemiddeld 18, 22 in 2000	23	25-30 in 2006 – 2008
Weerter en Budelerbergen	Roodborsttapuit	20	1999-2003 schatting gemiddeld 20 paren		50-55 in 2006 – 2008
Maasduinen	Boomleeuwerik	100	In 1993 162 paren, schatting 1999-2003 97 paren gemiddeld		97 in 2005
Maasduinen	Dodaars	50	1994-1995 17 paren, 1999-2003 gemiddeld 50		40 in 2005
Maasduinen	Geoorde fuut	5	12 in 2002	9	
Maasduinen	Grauwe klauwier	3	4 paren in 1997	1	
Maasduinen	Nachtzwaluw	30	1999-2003 gemiddeld 30	54	51 in 2005
Maasduinen	Oeverzwaluw	120	1999-2003 gemiddeld 120	5	16 in 2005
Maasduinen	Roodborsttapuit	85	1999-2003 schatting gemiddeld 86		86 in 2005
Maasduinen	Zwarte Specht	30	1999-2003 schatting gemiddeld 34		34 in 2005
Meinweg	Boomleeuwerik	30	54 in 1994, 25 in 1999		39 in 2007
Meinweg	Nachtzwaluw	25	29 in 2002, 1999-2003 gemiddeld 25	27	35 in 2007
Meinweg	Roodborsttapuit	20	1999-2003 gemiddeld 20		79 in 2007
Deurnse peel/Mariapeel	Blauwborst	350	In 1990 200 paren, in 1998 352, 1999-2003 schatting gemiddeld 350		In 2002 56 op Limburgs grondgebied

Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden 11

Deurnse peel/Mariapeel	Dodaars	35	1990 en 1998 16 paren, 1999-2003 gemiddeld 33 paren		In 2002 26 paren op Limburgs grondgebied (geen cijfers voor Brabant bekend)
Deurnse peel/Mariapeel	Nachtzwaluw	3	7 paren in 1996	4	
Deurnse peel/Mariapeel	Roodborsttapuit	120	1983, 1990 en 1998 resp. 10, 26, 40. Schatting 1999-2003 gemiddeld 120 paren		In 2002 38 paren op Limburgs grondgebied (geen cijfers voor Brabant bekend)

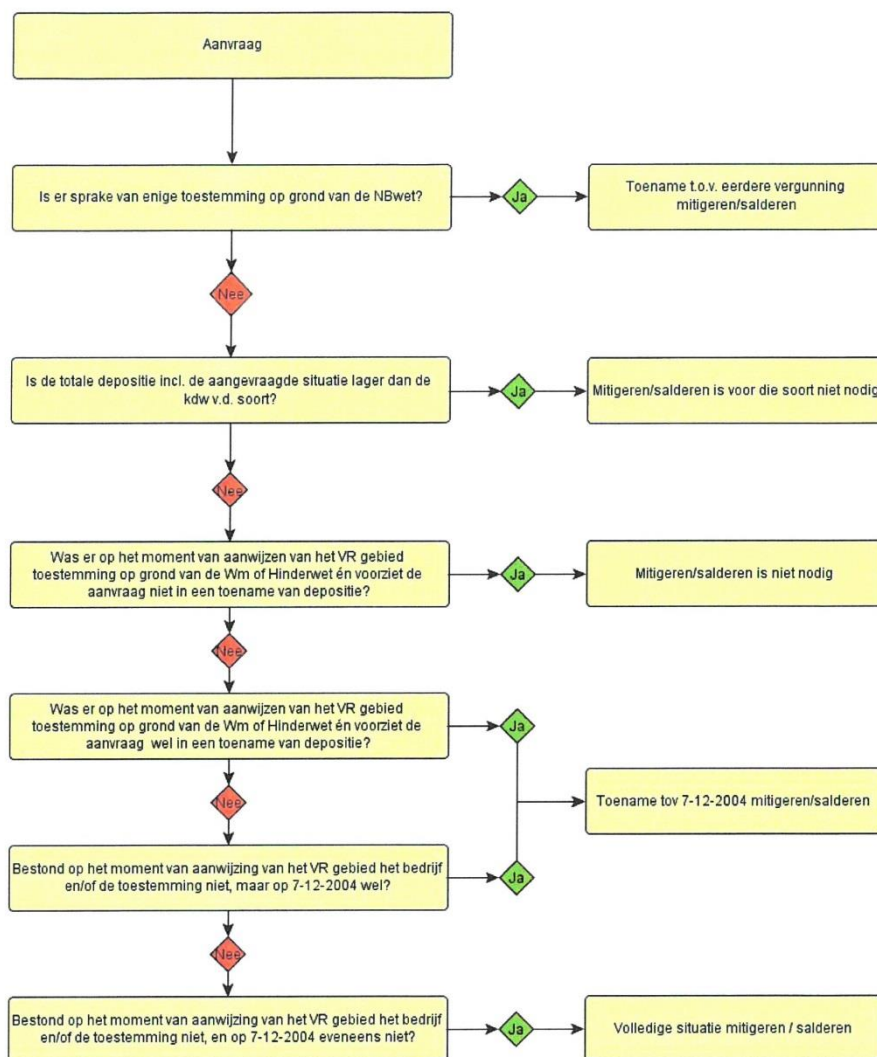
Figuur 3 Populatiegrootte in de verschillende gebieden

In het onderzoeksrapport is onderzoek gedaan naar het beheer in de Vogelrichtlijngebieden. Ook hieruit blijkt dat de huidige en voorgenomen maatregelen de soortpopulaties ondersteunen. Zie de tabellen in de bijlage.

Ook qua depositie is 2004 een uitgangsjaar waarmee te werken is, omdat rekenmodel AERIUS de totale depositie in de Natura 2000-gebieden in het jaar 2004 concreet in beeld brengt en er derhalve goede uitspraken kunnen worden gedaan over de depositieontwikkeling vanaf dat moment tot het heden en de toekomstige ontwikkeling. Zie ook figuur 2.

Verskillende bedrijfssituaties

Er zijn verschillende situaties te onderscheiden waarin de stikstofdepositie van een bedrijf getoetst moet worden. Dit heeft er vooral mee te maken wanneer het bedrijf is opgericht, welke vergunningen er zijn verleend en wanneer wijzigingen zijn opgetreden. Het stroomschema geeft aan in welke gevallen gemitigeerd dient te worden en welke toetsmomenten daarbij gehanteerd moeten worden.

Figuur 4 Stroomschema toetsing aanvragen.

* De Nb-wet is per 1 januari 2017 vervangen door de Wnb.

Op basis van voorgaande en op basis van de conclusies die in deel 2 van deze notitie getrokken worden, dient voor onderstaande soorten en Vogelrichtlijngebieden altijd gemitigeerd te worden, b.v. in de vorm van een saldering. Alleen voor soorten die niet stikstofgevoelig zijn of wanneer de onder 4 genoemde uitzonderingen aan de orde zijn is geen mitigering aan de orde.

Soort	Meinweg	Maasduinen	Weeter-en budelerbergen e.o.	Groote peel	Deurnschepeel & Mariapeel
Zwarte Specht		X			
Dodaars		X ⁶		X	X
Nachtzwaluw	X	X	X		X
Grauwe klauwier		X			
Blauwborst				X	X
Boomleeuwerik	X	X	X		

Figuur 5: Soort-gebiedscombinaties waarvoor saldering aan de orde is

⁶ Alleen als de kritische depositiewaarde voor deze soort in dit gebied overschreden dreigt te worden. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort in dit gebied niet wordt overschreden. Zie de tekst in H2 voor deze soort in de Maasduinen

14 Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden

Deel 2: Stikstofgevoeligheid van vogelsoorten

Opmerking bij trendgrafieken

In dit tweede deel van deze beleidslijn is voor sommige soorten gebruik gemaakt van trendgrafieken. Deze trendgrafieken bevatten géén absolute aantallen broedparen, maar de ontwikkeling vanaf een basisjaar (index). De trendgrafieken zijn gebaseerd op CBS-cijfers die gemaakt zijn op basis van meetnetgegevens (steekproefgegevens), dus niet op basis van vlakdekkende karteringen. Dit kan betekenen dat er afwijkingen plaatsvinden van de voorspelde trends als de meetnetvlakken niet representatief zijn voor een soort, of dat de omvang van de steekproef te gering is om uitspraken met een hoog betrouwbaarheidsniveau te doen. Bij sommige soorten blijkt dat als gekeken wordt naar de aantallen die bij vlakdekkende karteringen worden aangetroffen er afwijkingen optreden ten opzichte van de berekende trends.

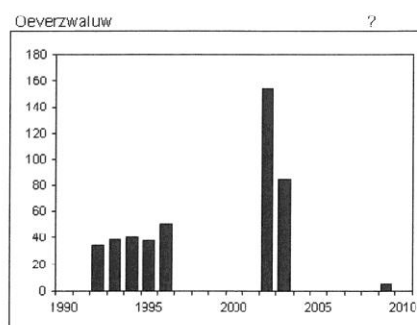
De staafgrafieken bevatten daarentegen wel absolute aantallen. Deze zijn alleen gemaakt als er voldoende betrouwbare tellingen in een Vogelrichtlijngebied zijn gedaan. Als in deze staafgrafieken voor een bepaald jaar géén staaf is opgenomen, betekent dit in de meeste gevallen dat er in dat jaar geen betrouwbare, geen volledige of helemaal geen kartering is gedaan, en niet dat er geen broedgevallen waren.

Maasduinen

Oeverwaluw

Deze soort verkeert in een ongunstige staat van instandhouding in de maasduinen. De oorzaak is gelegen in het feit dat de soort voor wat betreft nestlocaties gebonden is aan tijdelijke pionier situaties, die wel aanwezig waren tijdens de aanwijzing van het gebied, maar nu verdwenen zijn. Concreet gaat het om het ontbreken van steile oevers, die begroeiingsvrij zijn waarin nesten gegraven kunnen worden. Ten tijde van de aanwijzing was er sprake van een aantal actieve ontgrondingen waar de benodigde pionierssituaties wel tijdelijk aanwezig waren.

In de directe omgeving van de maasduinen zijn deze situaties wel aanwezig, en is er ook sprake van grote kolonies van deze soort. Dit betreft echter geen Natura 2000-gebieden. Het voorkomen van deze soort in deze omgeving is derhalve niet in gevaar.

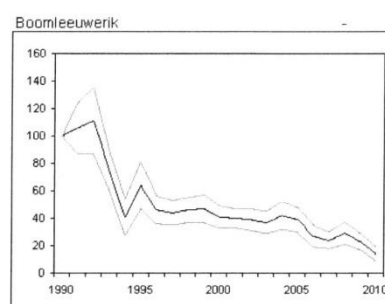
Figuur 6: Aantalsontwikkeling Oeverwaluw Maasduinen

In het definitief beheerplan zullen passende maatregelen worden opgenomen, in de vorm van het verwijderen van begroeiing van oevers en het afsteken van de toplaag tot op het kale zand.

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat het leefgebied niet stikstofgevoelig is. Derhalve is er géén verdere toetsing of afweging op het gebied van stikstofdepositie voor deze soort nodig.

Boomleeuwerik

De soort vertoont een negatieve trend in de Maasduinen, maar zit qua aantallen nog zeer dicht aan tegen de gewenste aantallen in het kader van de Natura 2000 doelstelling. Het gewenste aantal is 100 terwijl er in de periode 1999-2003 ca. 97 broedparen aanwezig waren. (bron: Aanwijzingsbesluit Maasduinen) Ook tijdens de vlakdekkende kartering van de provincie Limburg waren in 2005 97 broedparen aanwezig. (Bron: rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg) Recentere vlakdekkende gegevens zijn niet beschikbaar.

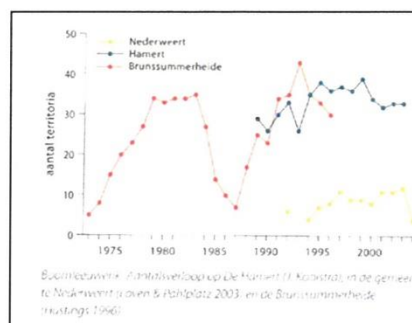

Figuur 7: Trend Boomleeuwerik Maasduinen

De trendgrafiek voor het hele gebied laat zien dat de grootste populatiedaling heeft plaatsgevonden vóór aanwijzing van dit gebied als VR-gebieden (1994/2000). De trendgrafiek laat daarna voor het hele gebied een beperkte maar gestage daling plaats.

Deelgebied De Hamert (bron Avifauna van Limburg) kent in de periode 1989-2003 een redelijk stabiel verloop van de populatie, terwijl de trendgrafiek een negatieve trend voor het hele Maasduinengebied laat zien. De grafiek uit de Avifauna is hier opgenomen. De blauwe lijn geeft het verloop van de aantallen in de Hamert weer.

De trendgrafiek is samengesteld uit jaarlijkse waarnemingen in meetnetplots. Gezien bovenstaande verschillen tussen vlakdekkende van het hele of delen van de Maasduinen rijst de vraag of voor deze soort de meetnetplots voldoende adequaat zijn om een zekere trend voor het hele gebied vast te stellen.

Figuur 8: Aantalsverloop Boomleeuwerik in diverse Limburgse gebieden. (Bron: Avifauna van Limburg)

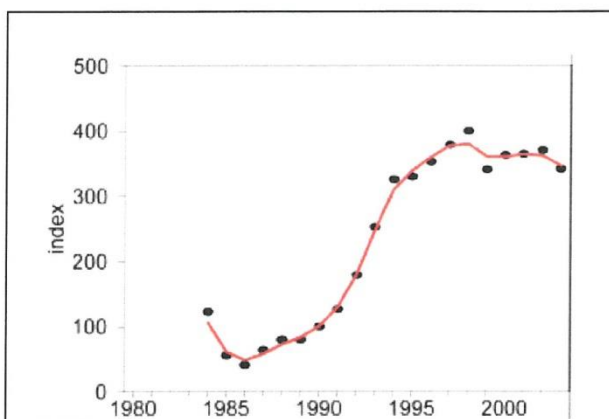
De kwaliteit van het leefgebied is op dit moment niet optimaal. Er is sprake van gedegradeerd leefgebied door beperkte overschrijdingen van de stikstofdepositie, echter modelstudies laten zien dat de stikstofdepositie afgelopen jaren is gedaald en komende jaren zal dalen en dat in grote delen géén overschrijdingen meer zullen plaatsvinden. Voor deze soort lijkt de wijziging van door stikstofdepositie voedselkwaliteit en het daardoor optreden van een tekort aan aminozuren niet van belang. (rapport

Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg) De kwaliteit van het leefgebied is daarom vooral afhankelijk van de aan structuur gebonden kwaliteiten, zoals foerageer- en nestbiotoop.

Uit het feit dat in het verleden de gewenste aantallen broedparen van 100 ruim gehaald werden, onder een veel hogere depositie, kan geconcludeerd worden dat de oppervlakte van het leefgebied geen beperking vormt voor deze soort in de Maasduinen.

Het blijkt (AERIUS) dat in de afgelopen periode eveneens een gestage daling van de stikstofdepositie heeft plaatsgevonden en in de toekomst verder zal dalen. (zie tabel)

Landelijke trends laten zien dat de soort grote toenames heeft gekend in de jaren dat de stikstofdepositie veel hoger was dan de huidige en toekomstige

Figuur 9: Aantalsverloop Boomleeuwerik Landelijk (Bron: Profieldocument Natura 2000 A246)

depositie. Dit waren tevens de jaren dat in veel natuurgebieden het beheer van het biotoop van deze soort grootschalig is verbeterd. (bv heide beheer, plaggen, maaien, begrazen). Hieruit blijkt dat de soort ondanks grote overschrijdingen van de KDW toch goed kan gedijen mits er adequaat beheer gevoerd wordt. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg laat zien dat het beheer (concept beheerplan) voor deze soort op orde is. Wel kan in de periode direct na een beheersingreep de populatie nadeel ondervinden van deze ingreep omdat dan tijdelijk sprake kan zijn van minder geschikt leefgebied.

In andere Natura 2000-gebieden in de omgeving zit de soort in een positieve trend. Terwijl hier in het verleden ook een grote daling heeft plaatsgevonden.

Jaar	Gemiddelde depositie in mol/ha/jr
2004	2270
2010	2069
2018	1698
2024	1617
2030	1565

Figuur 10: Gemiddelde depositie in de Maasduinen

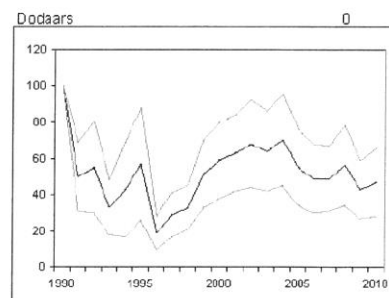
Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort tussen 710 en 1430 mol/ha/jr ligt, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeer te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een gunstige staat van instandhouding en het benodigde aantal uit het aanwijzingsbesluit wordt gehaald.

Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Dodaars

De aantallen van deze soort zijn in de Maasduinen op lange termijn stabiel, recent lijkt er sprake te zijn van een beperkte afname. Deze afname zou het gevolg kunnen zijn van recent herstelbeheer dat in de vennen waar deze soort voorkomt is uitgevoerd. Daarmee lijkt het aannemelijk dat deze afname van tijdelijke aard is. Het doel voor deze soort is 50 paren, de laatste jaren zijn er gemiddeld 40 paren geteld. De doelstelling wordt dus nog niet gehaald. Met in achtname van bovenstaande is er sprake van een matig ongunstige staat van instandhouding van deze soort in de Maasduinen.

Figuur 11: Trend dodaars in de Maasduinen

Zowel uit het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg als uit de Avifauna van Limburg blijkt dat de belangrijkste factor voor deze soort die het voorkomen bepaald verdroging betreft, waardoor het leefgebied inkrimpt. De soort profiteert dan ook van herstel, maatregelen op dit vlak. Schommelingen in de aantallen worden ook verklaard uit meteorologische omstandigheden zoals droge zomers.

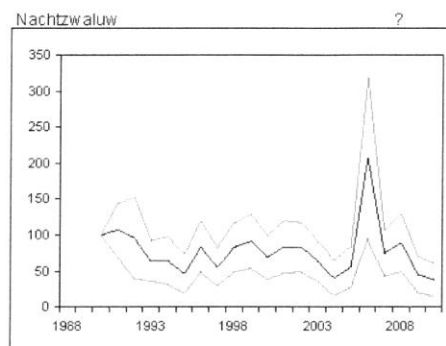
Uit het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg blijkt dat de soort slechts in zeer beperkte mate gevoelig is voor stikstofdepositie. In het leefgebied in de Maasduinen wordt de

Kritische depositie waarde nergens overschreden. De scenario's laten zien dat er een verdere daling zal optreden. Deze scenario's houden rekening met ontwikkelingen in de veehouderijsector.

Gezien bovenstaande hoeft er geen toetsing op stikstofdepositie voor de dodaars plaats te vinden. Dit verandert als uit de algemene monitoring blijkt dat de depositie structureel boven de kritische depositiewaarde zal komen. Op basis van de verwachte deposities (AERIUS) ligt dit niet voor de hand.

Nachtzwaluw

Uit de trendgrafiek blijkt dat de aantallen van deze soort veelvuldig fluctueren. De benodigde aantallen (20) worden met ruim 50 broedparen ruim gehaald. Recent is er sprake van een (niet significante) afname. Verder is er een opvallende piek in 2006. Voor dat jaar zijn de gegevens uit de provinciale broedvogelkartering gebruikt. Dit suggereert dat de steekproefplots waarop de overige trend is gebaseerd wellicht minder representatief zijn voor deze soort.

Hieruit is op te maken dat er ruim voldoende geschikt leefgebied is in de Maasduinen voor deze soort.

Figuur 12: trend nachtzwaluw in de Maasduinen

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat op basis van de cijfers 2006 -2010 sprake is van een gunstige staat van instandhouding.

Jaar	Gemiddelde depositie in mol/ha/jr
2004	2270
2010	2069
2018	1698
2024	1617
2030	1565

Figuur 13: Gemiddelde depositie in de Maasduinen

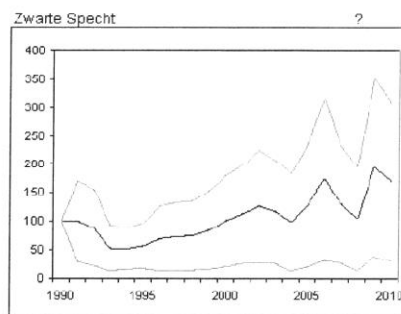
Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort tussen 1070 en 1430 mol/ha/jr ligt, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerd te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een verbeterde staat van instandhouding. (Beheer van Natura 2000-gebieden, Europese Commissie)

Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Zwarte Specht

De zwarte specht is een lastig te inventariseren soort, waarbij dubbeltellingen mogelijk voor de hand liggen (Avifauna) door een groot leefgebied en een grote actieradius. Bij de gebruikte tellingen is derhalve sprake van een correctiefactor. Ondanks deze correctiefactor lijken de doelen (30 broedparen) te worden gehaald. Er wordt uitgegaan van 34 broedparen in de laatste periode. De trend wordt als positief beoordeeld, zowel ten opzichte van 1994 als 2000. De staat van instandhouding is daarmee gunstig.

Figuur 14: Trend Zwarte Specht Maasduinen

Het beheer voor de zwarte specht is goed te noemen. Hoewel de hoeveelheid bos door heideherstelprojecten wat zal afnemen leidt dit niet negatieve effecten voor deze soort. Dit blijkt uit toetsing die in het kader van dit project is uitgevoerd. Mogelijk leidt het vergroten van het areaal bosranden tot een verbetering voor Bosmieren, een belangrijke voedselbron voor deze soort.

De soort profiteerde afgelopen decennia van het veranderende bosbeheer, waarbij de houtopstanden steeds ouder worden en er derhalve een steeds groter wordende hoeveelheid dood hout en oude bomen aanwezig is. Dit betekent een verbetering van de nest en voedselsituatie. Beide zaken zijn positief te noemen voor deze soort. Hier staat tegenover dat door het ouder –en donkerder- worden van het bos, populaties bosmieren wellicht af zullen nemen. Ondanks dit blijft het bos in de Maasduinen relatief jong en is er derhalve spraken van een suboptimaal leefgebied.

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg geeft aan dat het leefgebied van de soort mogelijk gevoelig is voor stikstofdepositie. De dalende trend in de depositie sinds de jaren 80 zou daarmee bijgedragen hebben aan een verbetering van het leefgebied. De landelijke en lokale trend (profiel document) laten een lichte toename zien van het aantal broedparen. De toename is echter gering en staat niet in verhouding met de verminderde depositie wijziging. De relatie met stikstofdepositie zal derhalve niet bijzonder sterk zijn.

Uit de aantallen blijkt dat er in elk geval (ruim) voldoende leefgebied aanwezig is voor 30 broedparen. Gelet op de stikstofsituatie zal dit in elk geval niet verslechteren. Ook het ouder worden van het bos zal op termijn leiden tot een verder kwaliteitsverbetering van het leefgebied.

Modelberekeningen laten zien dat de stikstofsituatie komende jaren verder zal verbeteren.

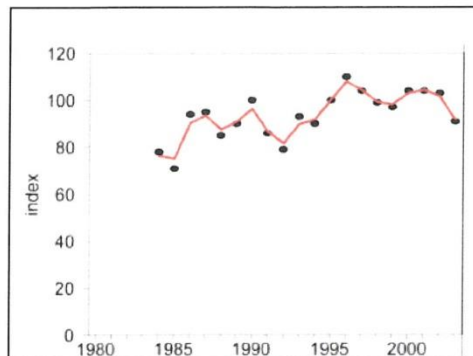
Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort 1430 mol/ha/jr is, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerd te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een verbeterde staat van instandhouding. (Bron: *Beheer van Natura 2000-gebieden, Europese Commissie*)

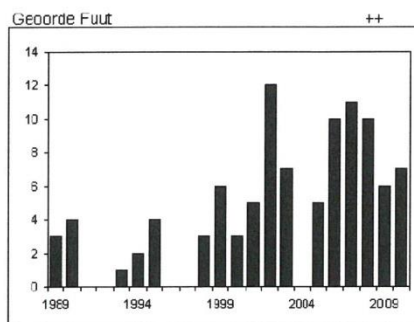
Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Geoorde fuut

Het doel voor deze soort in de Maasduinen is 5 broedparen. De laatste jaren worden er gemiddeld 9 broedparen geteld. De langjarige trend is positief, maar er zijn grotere fluctuaties. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg komt voor deze soort tot een gunstige staat van instandhouding. Het rapport komt tot de conclusie dat de soort niet gevoelig is voor stikstofdepositie. Derhalve hoeft er bij projecten waarbij stikstofdepositie aan de orde is niet getoetst te worden aan deze soort.

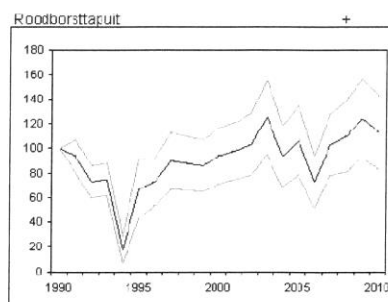
Figuur 15: Landelijke trend Zwarte Specht (Bron Profieldocument Natura 2000 A236)

Figuur 16: Aantalsontwikkeling Geoorde Fuut Maasduinen

Roodborsttapuit

De trend op lange termijn van deze soort wordt als positief gezien. Bij de laatste vlakdekkende kartering waren er 86 broedparen aanwezig. De doelstelling van 85 paren wordt daarmee gehaald. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg geeft aan dat de soort als niet-stikstofgevoelig aangemerkt kan worden omdat de soort deels afhankelijk is van ruigere vegetaties en de opslag van bomen en struiken; een leefomgeving

Figuur 17: Trend Roodborsttapuit Maasduinen

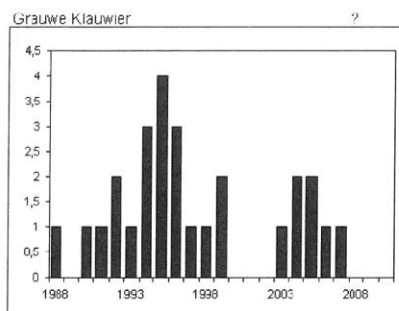
die juist bij een hogere stikstofbelasting sneller ontstaat. De huidige staat van instandhouding is gunstig.

Gezien voorgaande hoeft aan deze soort niet getoetst te worden bij initiatieven die een hogere stikstofemissie veroorzaken⁷.

⁷ Zeer recente inzichten laten zien dat er mogelijk in bepaalde situaties wel stikstofeffecten mogelijk zijn op het leefgebied van deze soort. Indien dit echt zo blijkt te zijn wordt deze tekst aangepast en zal er ook voor deze soort gesaldeerd moeten worden. Omdat voor andere vogelsoorten in dit gebied zeker wel gesaldeerd zal moeten worden en daarmee de stikstofeffecten gemitigeerd worden, ook op het leefgebied van deze soort, achten we op dit moment het voorzorgsbeginsel in dit geval voldoende toegepast.

Grauwe Klauwier

Op landelijke schaal is de staat van instandhouding zeer ongunstig voor deze soort. De Maasduinen is een gebied waar deze soort al decennia in zeer lage dichtheden voorkomt, en regelmatig afwezig is. De Maasduinen moeten volgens het Natura 2000 aanwijzingsbesluit van dit gebied fungeren als een uitloper van het leefgebied in Duitse en Zuid-Limburgse leefgebieden. Uit de provinciale broedvogelkarteringen is af te leiden dat deze soort met name in Zuid-Limburg aan een voorzichtige opmars is begonnen.

Figuur 18: Aantalsontwikkeling Grauwe Klauwier Maasduinen

Onder een veel hogere depositie werd in het verleden al het doel van 3 broedparen gehaald. Op basis daarvan kan dus gesteld worden dat er voldoende leefgebied aanwezig is op dit moment.

De lage dichtheden maken het moeilijk om een stabiele trend te realiseren.

Jaar	Gemiddelde depositie in mol/ha/jr
2004	2270
2010	2069
2018	1698
2024	1617
2030	1565

Figuur 19: Gemiddelde depositie in de Maasduinen

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort tussen de 710 en 1070 mol/ha/jr ligt, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerd te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat een echte trend moeilijk is vast te stellen, maar er wel voldoende leefgebied aanwezig is op dit moment om 3 broedparen te huisvesten.

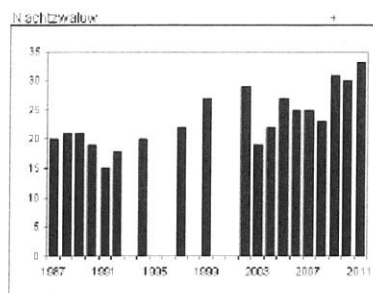
Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Meinweg

Nachtzwaluw

De soort is sinds 1994 toegenomen in aantallen vertoont derhalve een positieve trend. Aangenomen mag worden dat de soort profiteert van het heidebeheer dat op de Meinweg wordt gevoerd. De soort verkeert daarmee volgens het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg in een gunstige staat van instandhouding.

Gemiddeld waren er afgelopen jaren 27 broedparen aanwezig, waarmee het doel van 25 broedparen gehaald wordt. Tevens kan hieruit worden afgeleid dat er voldoende leefgebied aanwezig is voor 25 broedparen.

Figuur 20: Aantalsontwikkeling Nachtzwaluw Meinweg

Jaar	Gemiddelde depositie in mol/ha/jr
2004	1962
2010	1693
2018	1436
2024	1370
2030	1341

Figuur 21: Gemiddelde depositie in de Meinweg

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort tussen 1070 en 1430 mol/ha/jr ligt, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

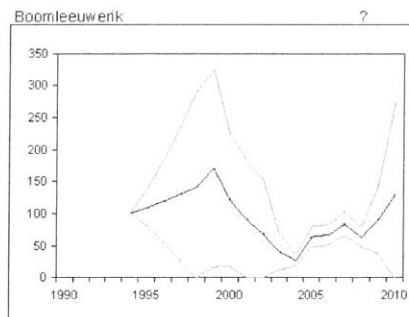
Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerd te worden. Hierbij kan 2004 referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een verbeterde staat van instandhouding. (Bron: *Beheer van Natura 2000-gebieden, Europese Commissie*)

Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden 25

Boomleeuwerik

Op basis van de provinciale kartering zijn er 39 broedparen van deze soort in de Meinweg. Het doel van 30 broedparen wordt daarmee gehaald. De soort kent een onzekere trend. De oorzaak is gelegen in de grote schommeling in de aantallen. De trendlijn laat zien dat er mogelijk een stijging in het aantal broedparen optreedt na een dieptepunt in 2004. Gezien het langjarig verloop van de depositie is het niet aannemelijk dat dit dieptepunt aan stikstofdepositie te wijten is. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg gaat uit van een gunstige staat van instandhouding voor deze soort.

Figuur 22: Trend Boomleeuwerik Meinweg

De beheermaatregelen die in de Meinweg worden getroffen zijn neutraal of positief voor deze soort, al kan te zware begrazing mogelijk negatieve gevolgen met zich mee brengen. Op dit moment lijkt daar geen sprake van te zijn.

Daarnaast is de depositie in de Meinweg sinds 1994 afgenomen (Zie nachtzwaluw). Daar de soort het benodigde aantal broedparen ruim haalt, kan geconcludeerd worden dat de oppervlakte beschikbaar leefgebied ruim voldoende is.

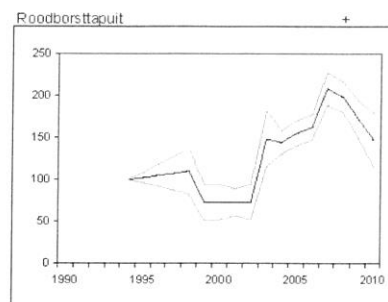
Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort tussen 710 en 1430 mol/ha/jr ligt, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeer te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een gunstige staat van instandhouding en het benodigde aantal uit het aanwijzingsbesluit wordt gehaald.

Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Roodborsttapuit

De trend op lange termijn van deze soort wordt als positief gezien. Bij de laatste vlakdekkende in kartering (jaar 2007) waren er 79 broedparen aanwezig. De doelstelling van 20 paren wordt daarmee ruim gehaald. Er is sprake van een gunstige staat van instandhouding. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg geeft aan dat de soort als niet-stikstofgevoelig aangemerkt kan worden omdat de soort deels afhankelijk is van ruigere vegetaties en de opslag van bomen en struiken; een

Figuur 23: Trend Roodborsttapuit Meinweg

leefomgeving die juist bij een hogere stikstofbelasting sneller ontstaat.

Gezien voorgaande hoeft aan deze soort niet getoetst te worden bij initiatieven die een hogere stikstofemissie veroorzaken.⁸

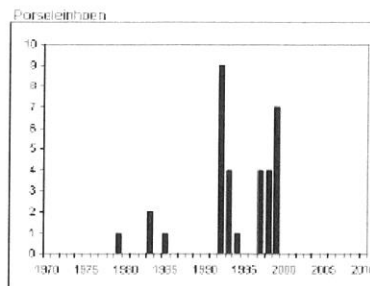
⁸ Zeer recente inzichten laten zien dat er mogelijk in bepaalde situaties wel stikstofeffecten mogelijk zijn op het leefgebied van deze soort. Indien dit echt zo blijkt te zijn wordt deze tekst aangepast en zal er ook voor deze soort gesaldeerd moeten worden. Omdat voor andere vogelsoorten in dit gebied zeker wel gesaldeerd zal moeten worden en daarmee de stikstofeffecten gemitigeerd worden, ook op het leefgebied van deze soort, achten we op dit moment het voorzorgsbeginsel in dit geval voldoende toegepast.

Groote Peel

Porseleinhoen

Deze soort heeft een broedbiotoop van 1 a 2 ha (Profielendocument). Voor de Groote Peel is een doel gesteld van 5 broedparen. Dit doel is sinds de aanwijzing in 1986 2 keer gehaald. Ten tijde van de aanwijzing waren er jaarlijks maximaal 1 a 2 broedparen aanwezig.

Het betreft een trekkende soort die tot op zekere hoogte als 'invasief' te betitelen is. In sommige jaren

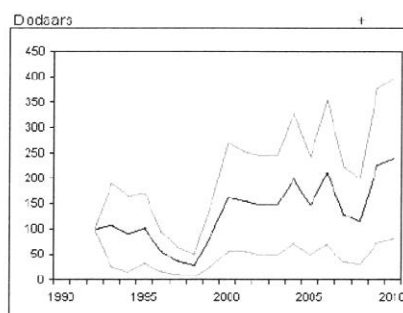
Figuur 24: Aantalsontwikkeling Porseleinhoen Groote Peel

komen veel voor, andere jaren weinig of geen. Hierbij spelen (meteorologische) omstandigheden in andere broedgebieden (ook in het buitenland) een rol. In de Groote Peel blijkt ruim voldoende leefgebied aanwezig te zijn om 5 broedparen te huisvesten. Dit wordt ondersteund door het feit dat er jaren zijn dat er 9 territoria zijn geweest. Echter deze territoria worden niet elk jaar gevuld. Dit ligt niet aan de omstandigheden in de Peel, maar eerder aan de omstandigheden elders.

De soort komt voor in een breed scala aan leefgebieden van voedselarm tot voedselrijk. Hieruit blijkt al dat er geen sterke relatie te verwachten is stikstofdepositie. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg sluit stikstofgevoeligheid van deze soort niet geheel uit, maar de mogelijke invloed betreft slechts zeer specifieke delen van het bepaalde biotopen. Specifiek worden zeggemoerassen en rietvegetaties genoemd, waar nitraatuitspoeling aan de orde is. Deze situatie komt in de Groote Peel niet voor. Daarom wordt er voor deze soort vanuit gegaan dat deze in de Groote Peel niet stikstofgevoelig is en er derhalve niet aan getoetst hoeft te worden.

Dodaars

De aantallen van deze soort zijn in de Groote Peel op lange termijn stabiel, recent lijkt er sprake te zijn van een sterke fluctuering. Het doel voor deze soort is 40 paren, de laatste jaren zijn er gemiddeld 48 paren geteld. De doelstelling wordt dus gehaald. Met in achtneming van bovenstaande is er sprake van een gunstige staat van instandhouding van deze soort in de Groote Peel. Karteringen van Timmermans ondersteunen deze cijfers.

Figuur 25: Trend Dodaars Groote Peel

Zowel uit het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg als uit de Avifauna van

Limburg blijkt dat de belangrijkste factor voor deze soort die het voorkomen bepaald verdroging van het leefgebied betreft. De soort profiteert dan ook van herstelmaatregelen op dit vlak. Schommelingen in de aantallen worden ook verklaard uit meteorologische omstandigheden zoals droge zomers.

Uit het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg blijkt dat de soort slechts in zeer beperkte mate gevoelig is voor stikstofdepositie. In het leefgebied in de Grootte Peel wordt de Kritische depositie waarde van 2140 mol/ha/jr in 75% van het gebied niet overschreden. De scenario's laten zien dat er een verdere daling zal optreden. In 2018 is er op minder dan 1% van de oppervlakte nog een overschrijding van deze waarde. Deze scenario's houden rekening met ontwikkelingen in de veehouderijsector.

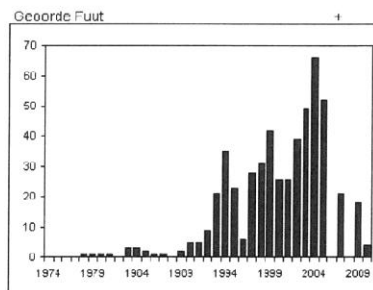
Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerde te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een gunstige staat van instandhouding en het benodigde aantal uit het aanwijzingsbesluit wordt gehaald.

Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Geoorde Fuut

De soort kent een flinke afname in de laatste jaren. De precieze oorzaak hiervan is niet duidelijk. De populatie geoorde futen bevond zich in het verleden in een grote kolonie van kokmeeuwen. Deze kolonie is verdwenen. Mogelijk dat daardoor ook de aantallen geoorde futen teruglopen.

Het doel voor deze soort is 40 broedparen, de laatste jaren zijn er gemiddeld 15 geteld.

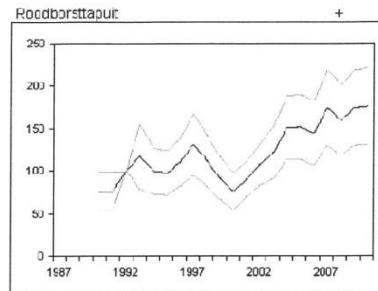

Figuur 26: Aantalsontwikkeling Geoorde Fuut Grootte Peel

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg komt tot de conclusie dat de soort niet gevoelig is voor stikstofdepositie. Derhalve hoeft er bij projecten waarbij stikstofdepositie aan de orde is niet getoetst te worden aan deze soort.

Roodborsttapuit

De trend op lange termijn van deze soort wordt als positief gezien. Bij de laatste vlakdekkende in kartering 159 broedparen aanwezig. De doelstelling van 80 paren wordt daarmee ruim gehaald. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg geeft aan dat de soort als niet-stikstofgevoelig aangemerkt kan worden omdat de soort deels afhankelijk is van ruigere vegetaties en de opslag van bomen en struiken; een leefomgeving die juist bij een hogere stikstofbelasting sneller ontstaat.

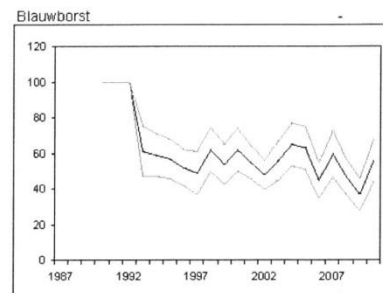

Figuur 27: Trend Roodborsttapuit Groote Peel

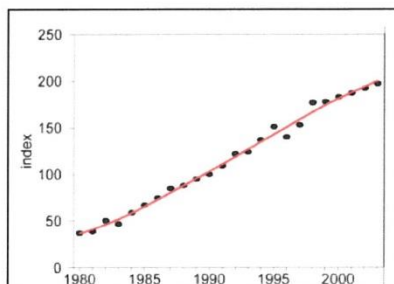
Gezien voorgaande hoeft aan deze soort niet getoetst te worden bij initiatieven die een hogere stikstofemissie veroorzaken.⁹

Blauwborst

De blauwborst is een soort die moeilijker te monitoren is in de vrij ontoegankelijke en omvangrijke Peelgebieden. Daarnaast is er een relatief korte zangpiek, waardoor tellingen in grote gebieden in een korte periode moeten plaatsvinden. Mede hierdoor zijn volledige tellingen beperkt beschikbaar. Het doel voor deze soort is gesteld op 200 broedparen in dit gebied. In de 1992-1993 was er sprake van 316 territoria. (Van Seggelen 1999) Het concept beheerplan stelt dat het doel van 200 broedparen zeker gehaald wordt. De trendgrafiek geeft een afname weer die niet significant te noemen is. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg komt op basis van de onzekere aantallen en een mogelijk dalende trend tot een matig ongunstige staat van instandhouding. Uitgaande van het concept beheerplan zou de conclusie een gunstige staat van instandhouding moeten zijn. Dit wordt mede ondersteund door de landelijke trend, die een

Figuur 29: Trend Blauwborst Groote Peel

Figuur 28: Landelijke trend Blauwborst (bron: Profieldocument Natura 2000)

⁹ Zeer recente inzichten laten zien dat er mogelijk in bepaalde situaties wel stikstofeffecten mogelijk zijn op het leefgebied van deze soort. Indien dit echt zo blijkt te zijn wordt deze tekst aangepast en zal er ook voor deze soort gesaldeerd moeten worden. Omdat voor andere vogelsoorten in dit gebied zeker wel gesaldeerd zal moeten worden en daarmee de stikstofeffecten gemitigeerd worden, ook op het leefgebied van deze soort, achten we op dit moment het voorzorgsbeginsel in dit geval voldoende toegepast.

doorlopende stijging vertoond.

De soort profiteert tot op zekere hoogte van successie van open terreinen, maar als deze verder gaat neemt de geschiktheid weer af. Beheermaatregelen gericht op het terugzetten van successie zijn leveren daarom een bijdrage aan het leefgebied. De grafiek hiernaast laat de landelijke trend voor deze soort zien.

Jaar	Gemiddelde depositie in mol/ha/jr
2004	2135
2010	1886
1018	1528
2024	1426
2013	1297

Figuur 30: Gemiddelde depositie Groote Peel

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort op 710 mol/ha/jr in vochtige terreinen en > 5000 mol/ha/jr in droge terreinen ligt, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (*AERIUS*) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerd te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een gunstige staat van instandhouding en het benodigde aantal uit het aanwijzingsbesluit wordt gehaald.

Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

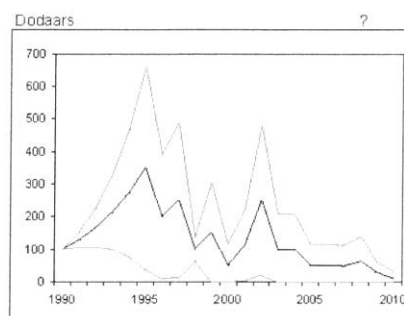
Kraanvogel, Taigarietgans, Toendrarietgans, Kolgans

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt voor deze soorten dat ze niet gevoelig zijn voor stikstof om dat ze het gebied slechts als slaapplaats gebruiken. Zolang het gebied voldoende open blijft is de kwaliteit voldoende. Het open blijven van het gebied is in ruime mate zeker gesteld door het beheer dat ten behoeve van andere soorten en habitats gevoerd wordt. Er hoeft derhalve voor deze soorten niet getoetst te worden waar het gaat om stikstofdepositie.

Deurnsche Peel en Mariapeel

Dodaars

De aantallen van deze soort zijn in de Deurnsche Peel en Mariapeel onduidelijk, recent lijkt er sprake te zijn van een afname. Het doel voor deze soort is 35 paren. Er zijn geen recente gebiedsdekkende tellingen geweest. De 2 vlakdekkende karteringen van de provincie in 1990 en 2002 laten voor het Limburgse deel van het gebied resp. 19 en 26 broedparen zien. Daaruit blijkt dus niet direct een daling in die periode en een duidelijke afwijking van de trendgrafiek. Of de doelstelling gehaald wordt is niet met zekerheid te stellen. Met in achtneming van bovenstaande is er volgens het rapport sprake van een matig ongunstige staat van instandhouding van deze soort. Het concept beheerplan voor de Peelvenen gaat er van uit dat voor deze soort de doelstelling zeker gehaald zal worden.

Figuur 31: Trend Dodaars Deurnsche Peel en Mariapeel

Zowel uit het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg als uit de Avifauna van Limburg blijkt dat de belangrijkste factor voor deze soort die het voorkomen bepaald verdroging van het leefgebied betreft. De soort profiteert dan ook van herstelmaatregelen op dit vlak. Schommelingen in de aantallen worden ook verklaard uit meteorologische omstandigheden zoals droge zomers.

Uit het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg blijkt dat de soort slechts in zeer beperkte mate gevoelig is voor stikstofdepositie. In het leefgebied in dit gebied wordt de Kritische depositie waarde van 2140 mol/ha/jr in 70% van het gebied niet overschreden. De scenario's laten zien dat er een verdere daling zal optreden. In 2018 is er opca.10% van de oppervlakte nog een overschrijding van deze waarde. Deze scenario's houden rekening met ontwikkelingen in de veehouderijsector. Op basis van de aantallen in het Limburgse deel, en de grote oppervlakte die reeds onder de kritische depositiewaarde voor deze soort zit, kan geconcludeerd worden dat er in elk geval voldoende geschikt leefgebied voor deze soort aanwezig is.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerde te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van ruim voldoende geschikt leefgebied dat onder de kritische depositiewaarde zit.

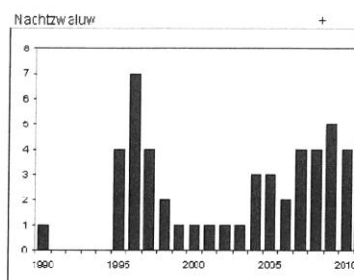
Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

32 Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden

Nachtswaluw

Het doel voor deze soort is leefgebied voor 3 broedparen. De laatste jaren worden er steeds 4 of meer paren geteld. Uit de aantalsontwikkeling blijkt dat er in het gebied minstens leefgebied aanwezig is voor 3 paren. Er is er sprake van een positieve trend voor deze soort.

Dit geeft aan dat er in dit Natura 2000-gebied in elk geval voldoende leefgebied is voor deze soort. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg komt tot de conclusie dat hier sprake is van een gunstige staat van instandhouding.

Figuur 32: Aantalsontwikkeling Nachtswaluw Deurnschepeel & Mariapeel

Verder blijkt dat de depositie afgelopen jaren gestaag is gedaald in dit gebied en dat deze daling komende jaren door zal zetten. De prognoses bevatten scenario's die uitgaan van groei in betreffende Stikstofemitterende sectoren.

Jaar	Gemiddelde depositie in mol/ha/jr
2004	2139
2010	2012
2018	1630
2024	1511
2030	1376

Figuur 33: Gemiddelde depositie Deurnschepeel & Mariapeel

Het beheer van dit gebied is goed voor deze soort en gezien de daling van de depositie kan gesteld worden dat de kwaliteit van het leefgebied gelet op de stikstofproblematiek afgelopen jaren niet verslechterd is, en zeer waarschijnlijk zelfs verbeterd is gezien

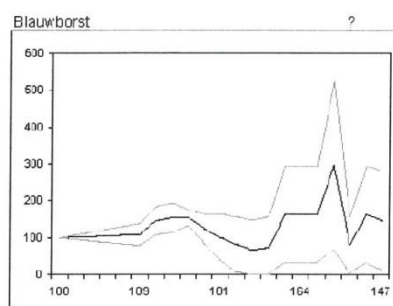
Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort tussen 1070 en 1430 mol/ha/jr ligt, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Het behalen van de benodigde aantallen laat ook zien dat dit voor het behalen van de doelen ook niet noodzakelijk is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerd te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een verbeterde staat van instandhouding. (Beheer van Natura 2000-gebieden, Europese Commissie).

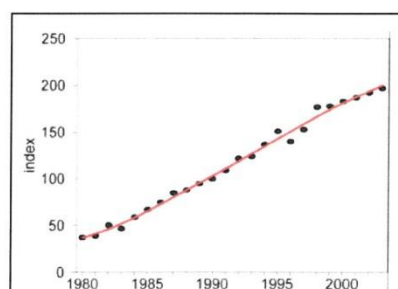
Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Blauwborst

De blauwborst is een soort die moeilijker te monitoren is in de vrij ontoegankelijke en omvangrijke Peelgebieden. Daarnaast is er een relatief korte zangpiek, waardoor tellingen in grote gebieden in een korte periode moeten plaatsvinden. Mede hierdoor zijn volledige tellingen beperkt beschikbaar. Het doel voor deze soort is gesteld op 350 broedparen in dit gebied. In de 1990-1998 nam het aantal paren toe tot 352. Het concept beheerplan stelt dat het doel van 350 broedparen zeker gehaald wordt. De trendgrafiek geeft aan dat er sprake is van een waarschijnlijk stabiele trend. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg komt op basis van de onzekere aantallen niet tot een conclusie. Uitgaande van het concept beheerplan zou de conclusie een gunstige staat van instandhouding moeten zijn. Dit wordt mede ondersteund door de landelijke trend, die een doorlopende stijging vertoont.

Figuur 34: Trend Blauwborst Deurnschepee i& Mariapeel

Figuur 35: Landelijke trend Blauwborst

Jaar	Gemiddelde depositie in mol/ha/jr
2004	2139
2010	2012
2018	1630
2024	1511
2030	1376

Figuur 36: Gemiddelde depositie Deurnsche Peel en Mariapeel

34 Toetsing stikstofdepositie bij vogelrichtlijngebieden

De soort profiteert tot op zekere hoogte van successie van open terreinen, maar als deze verder gaat neemt de geschiktheid weer af. Beheermaatregelen gericht op het terugzetten van successie zijn leveren daarom een bijdrage aan het leefgebied.

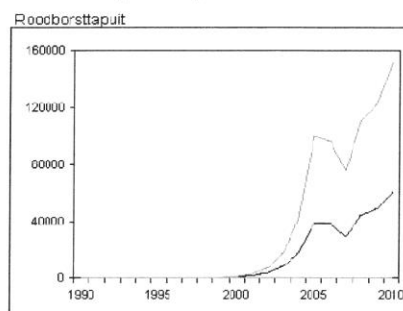
Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort op 710 mol/ha/jr in vochtige terreinen en > 5000 mol/ha/jr in droge terreinen ligt, daarmee aangevend dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerd te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een gunstige staat van instandhouding en het benodigde aantal uit het aanwijzingsbesluit wordt gehaald.

Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Roodborsttapuit

De trend op lange termijn van deze soort is positief. Er zijn geen goede vlakdekkende tellingen beschikbaar. Volgens het concept beheerplan wordt de doelstelling voor deze soort zeker gehaald.

Figuur 37: Trend roodborsttapuit
Deurnsche Peel en Mariapeel

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg geeft aan dat de soort als niet-stikstofgevoelig aangemerkt kan worden omdat de soort deels afhankelijk is van ruigere vegetaties en de opslag van bomen en struiken; een leefomgeving die juist bij een hogere stikstofbelasting sneller ontstaat. Gezien voorgaande hoeft aan deze soort niet getoetst te worden bij initiatieven die een hogere stikstofemissie veroorzaken.¹⁰

Kraanvogel, Toendrarietgans, Kolgans

Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt voor deze soorten dat ze niet gevoelig zijn voor stikstof om dat ze het gebied slechts als slaapplek gebruiken. Zolang het gebied voldoende open blijft is de kwaliteit voldoende. Het open blijven van het gebied is in ruime

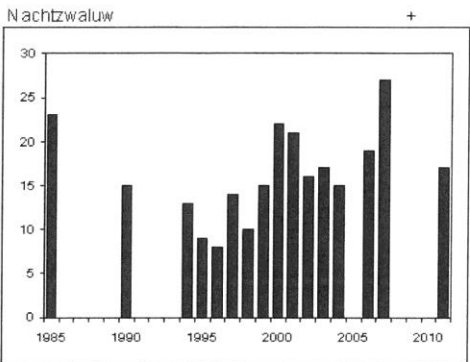
¹⁰ Zeer recente inzichten laten zien dat er mogelijk in bepaalde situaties wel stikstofeffecten mogelijk zijn op het leefgebied van deze soort. Indien dit echt zo blijkt te zijn wordt deze tekst aangepast en zal er ook voor deze soort gesaldeerd moeten worden. Omdat voor andere vogelsoorten in dit gebied zeker wel gesaldeerd zal moeten worden en daarmee de stikstofeffecten gemitigeerd worden, ook op het leefgebied van deze soort, achten we op dit moment het voorzorgsbeginsel in dit geval voldoende toegepast.

mate zeker gesteld door het beheer dat ten behoeve van andere soorten en habitats gevoerd wordt. Er hoeft derhalve voor deze soorten niet getoetst te worden waar het gaat om stikstofdepositie.

Weerter- en Budelerbergen & Ringselven

Nachtswaluw

Het doel voor deze soort is leefgebied voor 20 broedparen. Het gebied is aangewezen in 2000 aangewezen als vogelrichtlijngebied. De gewenste aantallen werden toen, en ook daarna regelmatig gehaald. Uit de aantalsontwikkeling blijkt dat er in het gebied minstens leefgebied aanwezig is voor 25 paren. Op lange termijn is er sprake van een licht positieve trend voor deze soort.

Figuur 38: Aantalsontwikkeling Nachtswaluw
Weerter- en Budelerbergen & Ringselven

Dit geeft aan dat er in dit Natura 2000-gebied in elk geval voldoende leefgebied is voor deze soort. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg komt tot de conclusie dat hier sprake is van een gunstige staat van instandhouding.

Jaar	Gemiddelde depositie in mol/ha/jr
2004	1947
2010	1746
2018	1497
2024	1402
2030	1306

Figuur 39: Gemiddelde depositie Weerter- en Budelerbergen & Ringselven

Verder blijkt dat de depositie afgelopen jaren gestaag is gedaald in dit gebied en dat deze daling komende jaren door zal zetten. De prognoses bevatten scenario's die uitgaan van groei in betreffende stikstofemitterende sectoren.

Het beheer van dit gebied is goed voor deze soort en gezien de daling van de depositie kan gesteld worden dat de kwaliteit van het leefgebied gelet op de stikstofproblematiek afgelopen jaren niet verslechterd is, en zeer waarschijnlijk zelfs verbeterd is gezien

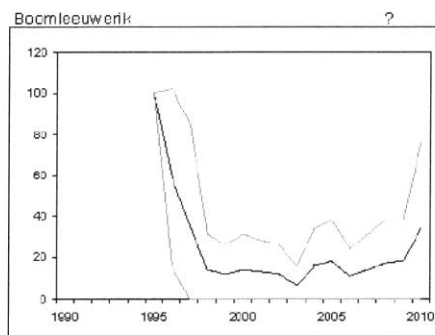
Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort tussen 1070 en 1430 mol/ha/jr ligt, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Het behalen van de benodigde aantallen laat ook zien dat dit voor het behalen van de doelen ook niet noodzakelijk is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerd te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een verbeterde staat van instandhouding. (Bron: *Beheer van Natura 2000-gebieden, Europese Commissie*).

Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Boomleeuwerik

Het aantal broedparen van deze soort in dit gebied komt op basis van tellingen op 60-65. Dit geeft aan dat er voldoende geschikt leefgebied aanwezig is om het doel van 65 broedparen te halen. De trend grafiek laat een lichte stijging zien ten opzichte van het jaar van aanwijzing, maar deze is volgens het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg niet significant. Het rapport komt tot de conclusie dat de soort in een gunstige staat van instandhouding verkeert.

Figuur 40: Trend Boomleeuwerik Weerter- en Budelerbergen & Ringselven

De verwachting is dat de depositie, die de afgelopen jaren al structureel gedaald is, komende jaren verder zal dalen.

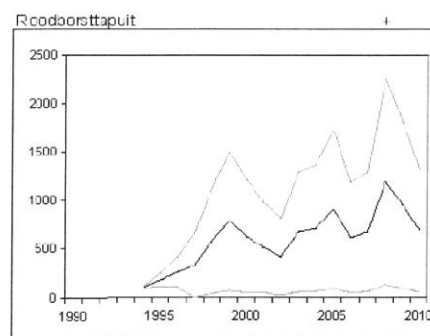
Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg stelt dat de kritische depositiewaarde voor deze soort tussen 710 en 1430 mol/ha/jr ligt, daarmee aangevende dat een optimale depositie voor het leefgebied van deze soort nog niet bereikt is. Het behalen van de benodigde aantallen laat ook zien dat dit voor het behalen van de doelen ook niet noodzakelijk is. Bovenstaande tabel geeft wel aan dat er flinke stappen in de goede richting zijn gezet. En deze trend zich volgens de modellen (AERIUS) komende decennia zal voortzetten.

Dit alles overziend, dient om de zekerheid te verkrijgen dat stikstofdepositie geen significante invloed op deze soort krijgt, voorkomen te worden dat de dalende depositietrend doorbroken wordt. Er dient derhalve gesaldeerd te worden. Hierbij kan 2004 als referentiejaar gebruikt worden. Het jaar van aanwijzing van het VR-gebied kan worden losgelaten omdat er sprake is van een gunstige staat van instandhouding en het benodigde aantal uit het aanwijzingsbesluit wordt gehaald.

Naast saldering is ook de mogelijkheid om de effecten van stikstofdepositie op andere manieren te mitigeren. Hierbij dient er wel een directe relatie te zijn met het uit te voeren project en dienen de gevolgen van de stikstofdepositie op de populatie geheel te worden weggenomen.

Roodborsttapuit

De trend op lange termijn van deze soort wordt als positief gezien. Bij de laatste vlakdekkende in kartering (Defensie 2006 en 2008) waren er 60-65 broedparen aanwezig. De doestelling van 20 paren wordt daarmee ruim gehaald. Het rapport Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg geeft aan dat de soort als niet-stikstofgevoelig aangemerkt kan worden omdat de soort deels afhankelijk is van ruigere vegetaties en de opslag van bomen en struiken; een leefomgeving die juist bij een hogere stikstofbelasting sneller ontstaat.

Figuur 41: Trend Roodborsttapuit Weerter- en Budelerbergen & Ringselven

Gezien voorgaande hoeft aan deze soort niet getoetst te worden bij initiatieven die een hogere stikstofemissie veroorzaken.¹¹

¹¹ Zeer recente inzichten laten zien dat er mogelijk in bepaalde situaties wel stikstofeffecten mogelijk zijn op het leefgebied van deze soort. Indien dit echt zo blijkt te zijn wordt deze tekst aangepast en zal er ook voor deze soort gesaldeerd moeten worden. Omdat voor andere vogelsoorten in dit gebied zeker wel gesaldeerd zal moeten worden en daarmee de stikstofeffecten gemitigeerd worden, ook op het leefgebied van deze soort, achten we op dit moment het voorzorgsbeginsel in dit geval voldoende toegepast.

Gebruikte literatuur

Avifauna van Limburg. Hustings, F, J. van der Coelen, B. van Noorden, R. Schols, P. Voskamp. Stichting Natuurpublicaties Limburg. 2006

Profielendocumenten vogelsoorten. Website Rijksoverheid. 2012

Stikstofgevoeligheid van vogelrichtlijnsoorten in Limburg. (in prep), Natuurbalans, B-Ware, Sovon. 2012

Beheer van Natura 2000-gebieden, Europese Commissie; de bepalingen van artikel 6 van de Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG) Europese Gemeenschap 2000

Vogels van de Groote Peel, Van Seggelen, C. Stichting Natuurpublicaties Limburg. 1999

Gebiedsdocumenten en herstelstrategiedocumenten. Rijksoverheid en provincie Limburg. Website Rijksoverheid. in prep. 2012

Handboek Natuurdoeltypen. Bal, D. H.M. Beije, M. Fellingier, R. Haveman, A.J.F.M. van Opstal, F.J. Zadelhoff. Directie Natuurbeheer van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Rapport Expertisecentrum LNV nr. 2001/020. Wageningen 2001

Rekenmodel AERIUS versie 1.4.2. 2012

Compendium voor de leefomgeving; website Planbureau voor de Leefomgeving

Leidraad bepaling significantie. Nadere uitleg van het begrip significante gevolgen uit de Natuurbeschermingswet. Steunpunt Natura 2000. 2009

